

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-75-15

Druk nr 3760
Warszawa, 23 lipca 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o terminach zapłaty
w transakcjach handlowych, ustawy -
Kodeks cywilny oraz niektórych innych
ustaw.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. 403) wprowadza się następujące zmiany:

-
- ¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 1).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe, ustawę z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo czekowe, ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, ustawę z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, ustawę z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawę z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r., ustawę z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

- 1) w art. 3 uchyla się pkt 4;
- 2) w art. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych – odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego w transakcjach handlowych w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i ośmiu punktów procentowych.”;
- 3) w art. 7:
 - a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony w umowie wyraźnie ustalą inaczej i pod warunkiem że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.”;
- 4) w art. 8 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:”;
- 5) po art. 8 dodaje się art. 8a–8c w brzmieniu:
„Art. 8a. Data otrzymania faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, nie podlega porozumieniu między dłużnikiem a wierzycielem.
Art. 8b. Stopa referencyjna Narodowego Banku Polskiego, stanowiąca podstawę naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, obowiązująca:
 - 1) w dniu 1 stycznia danego roku, ma zastosowanie do dnia 30 czerwca tego roku;
 - 2) w dniu 1 lipca danego roku, ma zastosowanie do dnia 31 grudnia tego roku.

Art. 8c. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość stawki odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.”;

6) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli strony transakcji handlowej przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową, ustalony w umowie termin tego badania nie może być rażąco nieuczciwy wobec wierzyciela i nie może przekraczać 30 dni, licząc od dnia otrzymania towaru lub usługi.”;

7) art. 10–13 otrzymują brzmienie:

„Art. 10. 1. Wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności.

2. Oprócz kwoty, o której mowa w ust. 1, wierzycielowi przysługuje również zwrot, w uzasadnionej wysokości, poniesionych kosztów odzyskiwania należności przewyższających tę kwotę.

3. Kwota, o której mowa w ust. 1, przysługuje od transakcji handlowej, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 2 pkt 2.

Art. 11. 1. Strony transakcji handlowej mogą ustalić w umowie harmonogram zapłaty świadczenia pieniężnego w częściach, pod warunkiem że ustalenie takie nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.

2. Jeżeli strony transakcji handlowej zastrzegły w umowie, że świadczenie pieniężne będzie następować w częściach, uprawnienie do:

- 1) odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1,
- 2) kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz do zwrotu poniesionych kosztów odzyskiwania należności, o których mowa w art. 10 ust. 2

– przysługuje w stosunku do każdej niezapłaconej części.

Art. 12. Krajowa lub regionalna organizacja, której celem statutowym jest ochrona interesów podmiotów, o których mowa w art. 2, może, za zgodą takiego podmiotu, wytoczyć na jego rzecz powództwo o zapłatę odsetek, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 8 ust. 1 i 4, a także o zapłatę kwoty, o której mowa w

art. 10 ust. 1, i o zwrot poniesionych kosztów odzyskiwania należności, o których mowa w art. 10 ust. 2, lub przystąpić do toczącego się postępowania.

Art. 13. 1. Oceny, czy postanowienia umowne są rażąco nieuczciwe w rozumieniu niniejszej ustawy, dokonuje się, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności:

- 1) rażące odstępstwa od dobrych praktyk handlowych, które naruszają zasadę działania w dobrej wierze i zasadę rzetelności;
- 2) właściwość towaru lub usługi, które są przedmiotem transakcji handlowej.

2. Postanowienia umowy wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1 i 4 i art. 10–12, są nieważne, a zamiast nich stosuje się przepisy ustawy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 359:

a) § 2 i 2¹ otrzymują brzmienie:

„§ 2. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i trzech punktów procentowych.

§ 2¹. Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne).”.

b) uchyla się § 3,

c) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, stawkę odsetek ustawowych.”;

2) w art. 481:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i pięciu punktów procentowych. Jednakże gdy

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 oraz z 2015 r. poz. 4, 397 i 539.

wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.”,

b) po § 2 dodaje się § 2¹–2⁵ w brzmieniu:

„§ 2¹. Przepisu § 2 nie stosuje się w transakcjach handlowych w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. 403 oraz z 2015 r. poz.).

§ 2². Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

§ 2³. Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

§ 2⁴. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w razie dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

§ 2⁵. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, stawkę odsetek ustawowych za opóźnienie.”

Art. 3. W ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetek od wysokości sześć od sta, a przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności;”;

2) w art. 49 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetek w wysokości sześć od sta, a przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od powyższej sumy, licząc od dnia wykupienia weksłu;”.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 73, poz. 501, z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 978.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo czekowe (Dz. U. Nr 37, poz. 283, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 oraz z 2006 r. Nr 73, poz. 501) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 45 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetek w wysokości sześć od sta, a przy czekach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia przedstawienia;”;
- 2) w art. 46 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetek w wysokości sześć od sta, a przy czekach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od powyższej sumy, licząc od dnia wykupienia czeku;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827) art. 128c otrzymuje brzmienie:

„Art. 128c. Żołnierz, który podał nieprawdziwe dane w celu uzyskania nienależnego zasiłku lub uzyskania zasiłku w wyższej wysokości niż mu przysługuje albo nie zawiadomił o okolicznościach powodujących zmianę wysokości zasiłku lub wygaśnięcie decyzji o jego przyznaniu, jest obowiązany do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku lub jego części wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1211 oraz z 2014 r. poz. 773) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie.”;
- 2) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie umorzenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego albo uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem dyscyplinarnym żołnierz otrzymuje zawieszoną część uposażenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie stało się wymagalne, choćby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po zwolnieniu żołnierza z czynnej służby wojskowej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, 774 i 870) w art. 40d ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku nieterminowego uiszczenia opłat, o których mowa w art. 40 ust. 3, opłat wynikających z umów zawieranych zgodnie z art. 22 ust. 2 i art. 39 ust. 7

oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12, pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

2. Opłaty, o których mowa w art. 40 ust. 3, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, opłaty, o których mowa w art. 13f ust. 1, oraz kary pieniężne, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 529) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 111 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia, innych świadczeń oraz należności pieniężnych funkcjonariuszowi przysługują, na jego wniosek, odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie, inne świadczenie lub należność pieniężna stały się wymagalne.”;

2) w art. 128 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Należności pieniężne, o których mowa w ust. 3 i 4, wypłaca się wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres zawieszenia w czynnościach służbowych, na wniosek funkcjonariusza, w terminie miesiąca od dnia otrzymania przez właściwą jednostkę organizacyjną Straży Granicznej pisemnej informacji o prawomocnym zakończeniu postępowania dyscyplinarnego albo karnego, o czyn stanowiący podstawę zawieszenia w czynnościach służbowych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1187, z późn. zm.⁵⁾) w art. 30 ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Jeżeli nabywca nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków nie zapłacił w terminie, o którym mowa w ust. 4b, na rzecz Agencji, określonej w umowie kwoty, o którą została obniżona cena sprzedaży tej nieruchomości, Agencji przysługują odsetki

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 155, z 2014 r. poz. 1133 oraz z 2015 r. poz. 349.

ustawowe za opóźnienie za okres liczony od pierwszego dnia po upływie terminu zapłaty do dnia zapłaty.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.⁶⁾) w art. 39b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku naruszenia przez nadawcę społecznego wymogów określonych w art. 4 pkt 10, organ koncesyjny wydaje decyzję o uchyleniu decyzji o uznaniu za nadawcę społecznego. Stwierdza w niej obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 330) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, która pobierała świadczenia pieniężne ustalone i wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub dokumentów albo w innych wypadkach świadomego wprowadzenia w błąd wojskowego organu emerytalnego, jest obowiązana do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 900) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, która pobierała świadczenia pieniężne ustalone i wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub dokumentów albo w innych wypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu emerytalnego, jest obowiązana do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 112, poz. 654, Nr 153, poz. 903 i Nr 160, poz. 963, z 2012 r. poz. 1209 i 1315 oraz z 2015 r. poz. 978.

Art. 13. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 746) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19a ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Odsetek ustawowych za opóźnienie nie nalicza się, jeżeli ich wysokość nie przekracza trzykrotnej wartości opłaty pobieranej przez operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej.”;

2) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty i opłaty pośrednie za używanie lokalu mieszkalnego zajmowanego przez żołnierza zawodowego, nieuiszczone w ustalonym terminie płatności, podlegają, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, przymusowemu ściągnięciu na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.⁷⁾).”;

3) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek żołnierza zawodowego, po uregulowaniu zaległości wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, dyrektor oddziału regionalnego może odstąpić od przekwaterowania tego żołnierza.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 763) w art. 3a:

1) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pisemnego zobowiązania do zwrócenia, za pośrednictwem banku, o którym mowa w art. 3 ust. 3, równowartości przekazanej premii gwarancyjnej w terminie 30 dni od dnia zbycia przez właściciela książeczki mieszkaniowej ekspektatywy odrębnej własności lokalu określonej w art. 19 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1222 oraz z 2015 r. poz. 211), zwanej dalej „ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych”, a po upływie tego terminu – wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie;”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 87, 211, 218, 396, 539, 774 i 978.

2) w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) złożenie przez właściciela książeczki mieszkaniowej pisemnego zobowiązania do zwrócenia, za pośrednictwem banku, o którym mowa w art. 3 ust. 3, równowartości przekazanej premii gwarancyjnej w terminie 30 dni od dnia rozwiązania umowy kredytu, a po upływie tego terminu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie – w przypadku rezygnacji właściciela książeczki mieszkaniowej z wykorzystania udzielonego kredytu i rozwiązania umowy kredytu po dokonaniu przez instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów wypłaty otrzymanej premii gwarancyjnej na zasadach określonych w pkt 1 lit. c.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1079 oraz z 2015 r. poz. 838) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli dochody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, pobrane na rzecz izby rolniczej nie zostaną przekazane izbie rolniczej w terminie, przysługują jej odsetki ustawowe za opóźnienie.

6. W przypadku nieprzekazania izbie rolniczej dochodów z tytułu odpisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje jej prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”;

2) w art. 35a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1 Krajowej Radzie Izb Rolniczych przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”;

3) w art. 43 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli należności z tytułu składek na rzecz Krajowej Rady nie zostaną przekazane przez izbę w terminie, Krajowej Radzie przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie.

5. W przypadku niedotrzymania przez izbę terminu wpłaty należności z tytułu składek na rzecz Krajowej Rady, przysługuje jej prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁸⁾) w art. 130a ust. 10j otrzymuje brzmienie:

„10j. Termin płatności należności ustalonych decyzją, o której mowa w ust. 10h, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Odsetki ustawowe za opóźnienie nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności. Należności te wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r. poz. 790) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Komornik ma obowiązek w terminie 4 dni przekazać uprawnionemu wyegzekwowane należności, a jeżeli dopuści do opóźnienia, jest obowiązany zapłacić uprawnionemu odsetki ustawowe za opóźnienie od kwot otrzymanych i nierozliczonych w terminie.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i 978) w art. 131a uchyla się ust. 4.

Art. 19. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, 689 i 978) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 84:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.”,

b) ust. 8c otrzymuje brzmienie:

„8c. Jeżeli dłużnik nie spłaci w terminie ustalonych przez Zakład rat, pozostała kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.”,

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970 oraz z 2015 r. poz. 211, 541, 591 i 933.

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający te świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, kwoty nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych podlegają zwrotowi bez odsetek.”;

2) w art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 178 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli wspólnik nie uiszczył dopłaty w określonym terminie, obowiązany jest do zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie; spółka może również żądać naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki.”;

2) w art. 331 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli akcjonariusz w terminie miesiąca po upływie terminu płatności nie uiszczył zaległej wpłaty, odsetek ustawowych za opóźnienie, odszkodowania lub innych płatności przewidzianych przez statut, może być bez uprzedniego wezwania pozbawiony swoich praw udziałowych przez unieważnienie dokumentów akcji lub świadectw tymczasowych, o czym spółka powinna uprzedzić w ogłoszeniach o wpłatach lub w pismach wysłanych listami poleconymi.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161 oraz z 2015 r. poz. 4 i 978.

działania żywności (Dz. U. Nr 84, poz. 906, z 2010 r. Nr 149, poz. 996 oraz z 2014 r. poz. 768) w art. 13c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykonanie obowiązku wynikającego z roszczeń, o których mowa w ust. 2, powinno nastąpić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, chyba że strony postanowią inaczej. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania lub wykupie nieruchomości właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie. Spory w sprawach, o których mowa w ust. 2, rozstrzygają sądy powszechne.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 129ba otrzymuje brzmienie:

„Art. 129ba. 1. Kary pieniężne uiszczą się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

2. Egzekucja kar pieniężnych wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Wpływy z kar pieniężnych wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.”;

2) w art. 129d ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Karę pieniężną uiszczą się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

5. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

3) w art. 129e ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Karę pieniężną uiszczą się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 82, poz. 451, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657 i Nr 122, poz. 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544, z 2013 r. poz. 1245, z 2014 r. poz. 822 i 1491 oraz z 2015 r. poz. 28, 277, 788 i 875.

5. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

4) w art. 132d ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 2, uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja określona w ust. 3 stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

6. Egzekucja kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 5, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199, 443 i 774) w art. 37 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wykonanie obowiązku wynikającego z roszczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1–3, powinno nastąpić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, chyba że strony postanowią inaczej. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania lub w wykupie nieruchomości właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. z 2013 r. poz. 290 i 1717) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku niedotrzymania terminu uiszczania wpłat, ustalonego na podstawie ust. 3, pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 23 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli posiadacz gruntów rolnych nie uiszcza opłaty, o której mowa w ust. 1, hodowca może żądać od niego zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie za każdy dzień zwłoki.”.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 126, poz. 877, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 oraz z 2011 r. Nr 186, poz. 1099.

Art. 26. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414 i 1822) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia i innych należności, o których mowa w art. 73, żołnierzowi zawodowemu przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie lub inna należność pieniężna stały się wymagalne. O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeka w decyzji administracyjnej organ właściwy w sprawie przyznania uposażenia lub innej należności.”;

2) w art. 92 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie umorzenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego albo uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem dyscyplinarnym żołnierz zawodowy otrzymuje zawieszoną część uposażenia oraz zawieszoną należność pieniężną, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia, w którym uposażenie lub inna należność pieniężna stały się wymagalne, choćby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej.”;

3) art. 187 otrzymuje brzmienie:

„Art. 187. W razie uchylecia prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, wymierzonej przed dniem 1 lipca 2004 r., ukaranemu żołnierzowi wypłaca się utraconą wskutek kary dyscyplinarnej część uposażenia należnego na wyższym stanowisku, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163 i 693) w art. 131 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Od nieuiszczonych w terminie kar pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

5. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 i 357) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wykorzystania pożyczki na cele inne niż określone w umowie, niepodjęcia lub nieukończenia szkolenia pożyczka podlega bezzwłocznemu zwrotowi w

całości, wraz z odsetkami ustawowymi. Od kwoty pożyczki niespłaconej w terminie nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.”;

2) w art. 46:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszył inne warunki umowy o refundację.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba, która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, jest obowiązana dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli prowadziła działalność gospodarczą lub była członkiem spółdzielni socjalnej przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszone zostały inne warunki umowy dotyczące przyznania tych środków.”;

3) w art. 72 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Uprawnionym do zasiłku, stypendium i innych świadczeń wypłacanych z Funduszu Pracy przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie, jeżeli powiatowy urząd pracy z przyczyn niezależnych od uprawnionych osób nie dokonał ich wypłaty w terminie.”;

4) w art. 76 ust. 9–9c otrzymują brzmienie:

„9. Od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art. 46, oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7a, których termin płatności odroczone lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu zapłaty określonego w decyzji.

9a. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminu płatności określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1.

9b. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art. 46, oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7a, nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminu płatności określonego w art. 46 ust. 2 i 3.

9c. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu refundacji uzyskanej w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminów płatności określonych w art. 51, art. 56 i art. 57.”;

5) w art. 107 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku nieprzekazania w terminach określonych w ust. 2 składek, pobranych odsetek oraz dodatkowych opłat, o których mowa w ust. 4, na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy należne są od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odsetki ustawowe za opóźnienie.”;

6) w art. 115 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

5. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.¹²⁾) w art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku nieterminowego uiszczenia kary pieniężnej nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.”.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

Art. 30. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42d ust. 22 otrzymuje brzmienie:

„22. Od kwoty, o której mowa w ust. 20, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie, poczynając od dnia, w którym upłynął termin płatności.”;

2) w art. 50 ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Od kwoty należności, o których mowa w ust. 18, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie, poczynając od dnia, w którym upłynął termin płatności tych należności.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73) w art. 17 uchyla się ust. 5.

Art. 32. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2014 poz. 272, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku nieprzekazania składek na rachunek bankowy Funduszu w terminach, o których mowa w ust. 1, od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należne są odsetki ustawowe za opóźnienie.”;

2) w art. 39d ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

4. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 3, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 859) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”;

2) w art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 598, 923 i 978.

„1. Dłużnik alimentacyjny jest zobowiązany do zwrotu organowi właściwemu wierzyciela należności w wysokości świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego osobie uprawnionej, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”;

3) w art. 29 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku gdy osoba uprawniona otrzymała w okresie od dnia zmiany wysokości zasądzonych alimentów do dnia wpływu tytułu wykonawczego do komornika sądowego świadczenia z funduszu alimentacyjnego w wysokości wyższej niż zasądzone alimenty za ten okres, jest obowiązana do ich zwrotu bez odsetek ustawowych za opóźnienie. Przepisy art. 23 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy sąd zwolnił osobę z obowiązku alimentacyjnego, a osoba uprawniona w okresie, o którym mowa w ust. 2, pobierała świadczenia z funduszu alimentacyjnego za ten okres, jest obowiązana do ich zwrotu bez odsetek ustawowych za opóźnienie. Przepisy art. 23 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę (Dz. U. Nr 115, poz. 964) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym ustawą do należności z tytułu zwrotów pomocy, o których mowa w art. 13, 14 i 16, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, 699 i 978), z tym że zamiast odsetek za zwłokę nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 62 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jednostka budżetowa, której zobowiązanie zostało potrącone z wierzytelności zobowiązanego, jest zobowiązana wpłacić równowartość wygasłego zobowiązania do właściwego organu w terminie 7 dni od dnia dokonania potrącenia. Od niewpłaconej w terminie równowartości wygasłego zobowiązania nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.”.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238 i 532.

Art. 36. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990) w art. 165 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku zwłoki w wypłacie uposażenia, innych świadczeń oraz należności pieniężnych funkcjonariuszowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie, inne świadczenie lub należność pieniężna stały się wymagalne.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474 oraz z 2012 r. poz. 1529) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ukaranemu wypłaca się uposażenie utracone wskutek kary dyscyplinarnej, należne:

- żołnierzowi zawodowemu na zajmowanym stanowisku służbowym, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tego dnia do dnia wypłaty, nie później jednak niż do dnia zaistnienia podstawy zwolnienia z zawodowej służby wojskowej,
- kandydatowi na żołnierza zawodowego albo żołnierzowi pełniącemu służbę przygotowawczą albo okresową służbę wojskową, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tego dnia do dnia wypłaty;”.

– w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wyrównuje się uposażenie w wysokości różnicy między uposażeniem, jakie przysługiwałoby na stanowisku służbowym zajmowanym przed odwołaniem, a uposażeniem przysługującym na stanowisku służbowym przed uchyleniem orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymierzeniu tej kary do dnia wypłaty wyrównania;”.

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w art. 24 pkt 3 – ukaranemu wypłaca się kwotę odpowiadającą kwocie kary pieniężnej, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi

od dnia, w którym dokonano potrącenia kwoty kary pieniężnej, do dnia wypłaty.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W razie braku możliwości ponownego powołania do służby kandydackiej albo do służby przygotowawczej, ukaranemu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje wypłata utraconej wskutek kary dyscyplinarnej części uposażenia, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tego dnia do dnia wypłaty, nie dłużej jednak niż do dnia upływu programowego czasu odpowiednio studiów w uczelni wojskowej lub nauki w szkole podoficerskiej albo w centrum lub w ośrodku szkolenia.

6. Należności pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 5, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie wypłaca żołnierzowi organ finansowy odpowiednio jednostki wojskowej lub instytucji cywilnej, w której aktualnie pełni on służbę wojskową, a osobie zwolnionej z czynnej służby wojskowej – szef wojewódzkiego sztabu wojskowego właściwy terytorialnie dla organu, który orzekł o wzruszeniu prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.”;

2) w art. 88 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W razie uchylecia lub zmiany prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego, ukaranemu przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, które stosuje się odpowiednio, oraz zwrot potrąconej części uposażenia, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia, w którym uposażenie było wymagalne, do dnia wypłaty.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450 oraz z 2015 r. poz. 978) w art. 61b uchyla się ust. 4.

Art. 39. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 612) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot urządzający gry hazardowe nie ma obowiązku badania uprawnień okaziciela losu lub innego dowodu udziału w grze, może jednak wstrzymać wypłatę (wydanie) wygranej na okres nieprzekraczający 30 dni, jeżeli zachodzą wątpliwości co

do uprawnień okaziciela do rozporządzania losem lub innym dowodem udziału w grze. W przypadku nieuzasadnionego wstrzymania wypłaty (wydania) wygranej podmiot zarządzający taką grę jest obowiązany zapłacić odsetki ustawowe za opóźnienie za okres wstrzymania wypłaty (wydania).”.

Art. 40. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415, z późn. zm.¹⁵⁾) art. 227 otrzymuje brzmienie:

„Art. 227. W przypadku niewypłacenia uposażenia zasadniczego i dodatków do uposażenia o charakterze stałym w terminie, o którym mowa w art. 62 ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje prawo do otrzymania odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczanych za każdy dzień zwłoki.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r. (Dz. U. Nr 148, poz. 992) w art. 13 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli przez fundusz pożyczkowy, że pożyczka lub jej część została wykorzystana niezgodnie z celem określonym w art. 2 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany do spłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem kwoty pożyczki powiększonej o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

4. W przypadku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 3 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.”.

Art 42. W ustawie z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. Nr 76, poz. 408) w art. 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odstępując od umowy Centrum określa kwotę wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia przekazania środków, termin jej zwrotu oraz nazwę i numer konta, na które powinna być dokonana wpłata.”.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 529 i 928.

Art. 43. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 345) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 46 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku przekroczenia przez Fundusz terminu, o którym mowa w ust. 3, aptece przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie.”;

2) w art. 53 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa Funduszu. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.

6. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 5, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 332) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 92:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nienależnie pobrane świadczenia pieniężne podlegają zwrotowi, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, przez osobę, która je pobrała.”,

b) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Od kwot nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwot nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, naliczane są od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych do dnia spłaty.”;

2) w art. 193 ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Od opłaty, o której mowa w ust. 1, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym decyzja ustalająca opłatę stała się ostateczna.”;

3) w art. 199 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Od nieuiszczonej w terminie kary pieniężnej pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

4. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 3, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”

Art. 45. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. Nr 208, poz. 1240 oraz z 2015 r. poz. 779) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Termin płatności należności ustalonych decyzją, o której mowa w ust. 1, wynosi 30 dni licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Odsetki ustawowe za opóźnienie nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności. Należności te wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.¹⁶⁾).”

Art. 46. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916) w art. 55a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie niedotrzymania terminu wykonania transakcji płatniczej, o którym mowa w art. 54 ust. 1, w zakresie należności, o których mowa w ust. 1, dostawca jest obowiązany do zapłacenia na rzecz świadczeniobiorcy odsetek ustawowych za opóźnienie.”

Art. 47. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1385, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 49 ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku odmowy umożliwienia funduszowi pożyczkowemu przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

3. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli przez fundusz pożyczkowy, że pożyczka lub jej część została wykorzystana niezgodnie z celem określonym w art. 41 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany do spłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem kwoty pożyczki powiększonej o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

¹⁶⁾ Patrz odnośnik nr 7.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 1291 oraz z 2014 r. poz. 598.

4. W przypadku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) w art. 88 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kwoty przysługujące z tytułu niezapłaconych odszkodowań oraz zwrotu opłaty za niewykonaną usługę pocztową, w tym powszechną, podlegają oprocentowaniu w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Odsetki przysługują od dnia:

- 1) w którym upłynął trzydziestodniowy termin wypłacenia odszkodowania liczony od dnia uznania reklamacji lub
- 2) od dnia doręczenia wezwania do zapłaty.”.

Art. 49. 1. Do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem art. 50.

2. W przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.¹⁸⁾), wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem art. 50.

Art. 50. Do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 51. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 22 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984, 1047 i 1473, z 2014 r. poz. 423, 768, 811, 915, 1146 i 1232 oraz z 2015 r. poz. 349, 478 i 605.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego

Nowelizacja ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. 403) podyktowana jest z jednej strony potrzebą zapewnienia jej zgodności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 1), z drugiej – potrzebą ujednoczenia i uproszczenia systemu naliczania odsetek w całym obrocie cywilnoprawnym. Ułatwi to korzystanie z projektowanych przepisów adresatom norm prawnych.

W projektowanej ustawie o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw doprecyzowane zostaną również przepisy wprowadzone w związku z wdrożeniem dyrektywy 2011/7/UE, które wywołują wątpliwości interpretacyjne.

Oczekiwanym efektem nowelizacji jest zwiększenie ochrony wierzycieli przez wyeliminowanie ryzyka ustalania odsetek na poziomie niższym niż wynikający z przepisów dyrektywy. Proponowane zmiany mogą przyczynić się do zmniejszenia zatorów płatniczych i tym samym poprawy dyscypliny płatniczej (zmniejszenie opłacalności opóźniania płatności w transakcjach handlowych).

Ponadto efektem nowelizacji będzie zachowanie spójności mechanizmów naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym oraz większa przejrzystość rozwiązań w związku z doprecyzowaniem przepisów wywołujących problemy z interpretacją i stosowaniem.

II. Aktualny stan prawny w dziedzinie, której dotyczy projektowana ustawa

W obecnym stanie prawnym uregulowanych jest kilka rodzajów odsetek, które stosowane są w obrocie cywilnoprawnym. W Kodeksie cywilnym funkcjonują tzw. odsetki ustawowe, które występować mogą jako tzw. odsetki kapitałowe (art. 359 kc) lub odsetki za opóźnienie (art. 481 kc). Ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych przewiduje możliwość naliczenia odsetek za opóźnienie w tzw. obrocie profesjonalnym (transakcje między przedsiębiorcami – B2B oraz transakcje z udziałem podmiotów publicznych – B2A). Powyższa ustawa – w zakresie wysokości odsetek za opóźnienie – stanowi *lex specialis* wobec uregulowań Kodeksu cywilnego.

Odsetki za opóźnienie w transakcjach między przedsiębiorcami obliczane są obecnie zgodnie z mechanizmem określonym w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”, (200% kredytu lombardowego + 2%, ale nie mniej niż 8%) i wynoszą 8%. Odsetki ustawowe, o których mowa w Kodeksie cywilnym, również wynoszą 8%, brak jest jednak mechanizmu, na podstawie którego byłyby one naliczane. Ich wysokość ustalana jest przez Radę Ministrów, kierującą się generalnymi wytycznymi – „koniecznością zapewnienia dyscypliny płatniczej i sprawnego przeprowadzania rozliczeń pieniężnych”, „biorąc pod uwagę wysokość rynkowych stóp procentowych oraz stóp procentowych Narodowego Banku Polskiego”. Brak ściśle sprecyzowanych przesłanek określania wysokości odsetek ustawowych sprawia, że co jakiś czas dochodzi do „zachwiania” relacji (różnic w wysokości) zarówno między odsetkami ustawowymi a podatkowymi, jak i między odsetkami ustawowymi a maksymalnymi. Takie „zachwiania” powodują każdorazowo konieczność zmiany rozporządzenia określającego wysokość odsetek ustawowych.

Ponadto w praktyce stosowania ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, po wdrożeniu w 2013 r. dyrektywy 2011/7/UE, pojawiło się kilka wątpliwości interpretacyjnych, dotyczących w szczególności rekompensaty za koszty dochodzenia należności.

III. Projektowane rozwiązania

W celu utrzymania w polskim prawie spójności systemowej w zakresie naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym proponuje się wprowadzenie projektowaną ustawą jednego mechanizmu naliczania tych odsetek, zarówno w transakcjach w obrocie profesjonalnym, jak również w obrocie nieprofesjonalnym i w transakcjach z udziałem konsumentów.

W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych proponuje się wprowadzenie, wynikającego wprost z dyrektywy 2011/7/UE, mechanizmu naliczania odsetek za opóźnienie, zgodnie z którym odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych stanowią sumę stopy referencyjnej i 8 punktów procentowych (zmiany w art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy, wprowadzenie definicji tych odsetek w art. 4 ustawy).

Mechanizm uwzględniający w określaniu wysokości odsetek wprost jedną ze stóp NBP proponuje się wprowadzić także w Kodeksie cywilnym. Biorąc pod uwagę, że odsetki kodeksowe mogą pełnić rolę tzw. odsetek kapitałowych lub odsetek za opóźnienie, zróżnicowana powinna być ich wysokość. Proponuje się zatem, aby odsetki ustawowe za opóźnienie były – z uwagi na ich funkcję „sankcyjną” – wyższe, co wyraźnie różnicuje

zachowanie zgodne z umową (korzystanie z kapitału) od jej naruszenia (opóźnienia w zapłacie należności). Zmiana będzie zatem wyraźnym sygnałem, że dla ustawodawcy istotny jest aspekt „moralności płatniczej”. Odsetki kodeksowe byłyby jednak niższe od odsetek za opóźnienie naliczanych na podstawie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, które stosowane są w tzw. obrocie profesjonalnym.

Konsekwencją ww. propozycji byłyby również odpowiednie dostosowanie mechanizmu ustalania wysokości odsetek maksymalnych. Mechanizm ten oparty byłby także na stopie referencyjnej, zamiast – jak obecnie – na lombardowej. Proponuje się, aby odsetki maksymalne – zarówno odsetki kapitałowe, jak i odsetki za opóźnienie – stanowiły dwukrotność wysokości odsetek ustawowych. Rozwiązanie to zapewni prostotę oraz odpowiednią równowagę między odsetkami ustawowymi a umownymi odsetkami maksymalnymi.

W ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wprowadzone zostanie również – wynikające z dyrektywy 2011/7/UE (art. 3 ust. 2 oraz art. 4 ust. 2) – rozwiązanie, zgodnie z którym wysokość stopy referencyjnej, stanowiącej podstawę ustalenia wysokości odsetek za opóźnienie, ustalana będzie dwa razy w roku: dla I półrocza – 1 stycznia danego roku, dla II półrocza – 1 lipca danego roku (art. 8b projektu).

W związku z uwagami Komisji Europejskiej co do wykraczającego poza zakres dyrektywy 2011/7/ UE wyłączenia w obecnym art. 3 pkt 4 ustawy, proponuje się wykreślić ww. punkt.

W art. 7 i art. 9 ustawy proponuje się wprowadzić przesłankę warunkującą możliwość wydłużenia terminu zapłaty (art. 7 ust. 1) oraz ustalenia terminu na przeprowadzenie badania zgodności towaru lub usługi z umową (art. 9 ust. 1) w brzmieniu wynikającym wprost z dyrektywy („rażąca nieuczciwość wobec wierzyciela”). Propozycja zmiany ww. przepisów wynika z jednej strony ze zgłaszanych wielokrotnie problemów interpretacyjnych obecnie obowiązującego przepisu, z drugiej – ze wskazywania na nieprawidłowość posługiwania się kodeksową przesłanką „sprzeczności z zasadami współżycia społecznego” w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. W art. 13 ust. 1 dookreślone zostało, jak należy rozumieć „rażącą nieuczciwość” na gruncie niniejszej ustawy. Wskazane w nim zostały przykładowe okoliczności, które należy brać pod uwagę przy ocenie, czy postanowienia i praktyki są rażąco nieuczciwe.

Proponuje się dodać w ustawie art. 8a, zgodnie z którym dłużnik i wierzyciel nie mogą uzgadniać terminu doręczenia faktury lub rachunku. Wprowadzenie tego przepisu wynika z

konieczności wdrożenia art. 4 ust. 3 lit. b dyrektywy. Jego celem jest wyeliminowanie możliwości zawierania porozumień, które prowadziłyby do nadmiernego odsuwania w czasie doręczania faktury, co w efekcie wpłynęłoby na odroczenie powstania roszczenia o odsetki. Przepis będzie miał zastosowanie do wszystkich transakcji handlowych.

Proponuje się również doprecyzowanie przepisu art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, budzącego wątpliwości w praktycznym jego stosowaniu.

W art. 10 ust. 1 ustawy wyraźnie zostanie wskazane, że równowartość kwoty 40 euro przysługująca wierzycielowi z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności może być naliczona od transakcji handlowej. Wierzycielowi zatem przysługiwać będzie jedno roszczenie o równowartości 40 euro w odniesieniu do jednej umowy, niezależnie od liczby wystawionych w jej ramach faktur. Tylko w przypadku wyraźnego ustalenia w treści umowy, że świadczenie pieniężne (zapłata) następować będzie częściami, rekompensata przysługiwać będzie odrębnie od każdej niezapłaconej części (wynika to wprost z obecnego art. 11 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych). W takiej sytuacji wierzyciel, wystawiając kilka faktur (odrębnej dla każdej części świadczenia), może naliczyć więcej niż jedną rekompensatę. Podobna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku tzw. umów ciągłych, gdy należność powstaje okresowo (cyklicznie).

Kwota, o której mowa w art. 10 ust. 1, stanowi rodzaj rekompensaty za koszty podejmowanych przez wierzyciela własnych działań na rzecz odzyskiwania należności (koszty administracyjne). Jest to kwota ryczałtowa, możliwość jej dochodzenia nie jest uwarunkowana spełnieniem jakichkolwiek dodatkowych przesłanek. W przypadku natomiast, gdyby poniesione przez wierzyciela koszty odzyskiwania należności (np. koszty związane ze skorzystaniem z usług prawnika lub firmy windykacyjnej) przekroczyły wysokość stałej rekompensaty, będzie on mógł dochodzić ich zwrotu – w uzasadnionej wysokości (art. 10 ust. 2).

Art. 11 zostanie uzupełniony o normę wynikającą z art. 5 zd. 1 dyrektywy, dotyczącą możliwości wprowadzania w umowach harmonogramów płatności w ratach, pod warunkiem że ustalenie takie nie będzie rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.

Art. 12 został przeformułowany w taki sposób, aby jasno z niego wynikało, że organizacja ma własną legitymację do wytaczania powództwa na rzecz wskazanych w tym przepisie podmiotów lub też do przyłączania się do toczącego się już postępowania wszczętego z

powództwa tych podmiotów. Przepis ten nawiązuje do treści art. 61 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 13 w ust. 2 (obecny art. 13) został uzupełniony o normę, zgodnie z którą, w przypadku gdy postanowienia umowy ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w ustawie, są nieważne, w ich miejsce stosuje się przepisy ustawy.

W celu zapewnienia spójności mechanizmów naliczania odsetek w obrocie cywilnym proponuje się także zmiany w Kodeksie cywilnym (art. 2 projektu). Główna zmiana polega na wprowadzeniu mechanizmu ustalania odsetek cywilnych w oparciu o stopę referencyjną. Zgodnie z projektowanym art. 359 § 2 Kodeksu cywilnego, odsetki ustawowe (kapitałowe) w obrocie nieprofesjonalnym będą równały się sumie stopy referencyjnej i trzech punktów procentowych. Z kolei odsetki za opóźnienie będą równały się stopie referencyjnej i pięciu punktów procentowych (projektowany art. 481 § 2 kc).

Jednocześnie, biorąc pod uwagę pewność obrotu handlowego, proponuje się dodanie w art. 359 Kodeksu cywilnego § 4, a w art. 481 Kodeksu cywilnego – § 2⁵, które zawierają obowiązek ogłaszania przez Ministra Sprawiedliwości w drodze obwieszczenia stawki odsetek ustawowych oraz stawki odsetek ustawowych za opóźnienie. Stawka odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych ogłaszana będzie natomiast przez Ministra Gospodarki (projektowany art. 8c ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych). Podobne rozwiązanie zostało przewidziane w art. 56 § 3 Ordynacji podatkowej.

Proponuje się również wprowadzenie wprost odsetek maksymalnych za opóźnienie. Odsetki maksymalne kapitałowe (zob. projektowany art. 359 § 2¹ kc) oraz odsetki maksymalne za opóźnienie (zob. projektowany art. 481 § 2² kc) będą ustalone na poziomie dwukrotnie wyższym od odpowiednio – ustawowych odsetek kapitałowych i ustawowych odsetek za opóźnienie. Dzięki takiemu rozwiązaniu zostanie zachowana stała relacja między odsetkami kapitałowymi i za opóźnienie oraz odpowiednim rodzajem odsetek maksymalnych.

Jednocześnie w projektowanym art. 481 § 2¹ Kodeksu cywilnego wprowadza się rozwiązanie, zgodnie z którym w transakcjach handlowych, w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, w zakresie odsetek za opóźnienie będą miały zastosowanie uregulowania tej ustawy, nie zaś Kodeksu cywilnego. Zastosowanie do transakcji handlowych będą miały natomiast przepisy o odsetkach maksymalnych – w przypadku gdy strony, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustalą w umowie odsetki w wysokości wyższej niż przewiduje to ustawa.

Przepisy od art. 3 do art. 48 projektowanej ustawy przewidują zmiany w szeregu ustaw szczegółowych. Są one następstwem projektowanych zmian w Kodeksie cywilnym. Ponieważ rozróżnienie odsetek kapitałowych (art. 359 kc) oraz odsetek za opóźnienie (art. 481 kc) znajduje wyraz legislacyjny we wprowadzeniu pojęcia „odsetek ustawowych za opóźnienie”, zmiany w przepisach szczegółowych polegają na wprowadzeniu sformułowania „odsetki ustawowe za opóźnienie” do tych przepisów, które dotyczą:

1. naliczania odsetek po upływie terminu na uregulowanie należności:

- 1) ustawa z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe;
- 2) ustawa z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo czekowe;
- 3) ustawa z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych;
- 4) ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 5) ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (w zakresie art. 111 ust. 4);
- 6) ustawa z dnia 9 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa;
- 7) ustawa z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) ustawa z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych;
- 9) ustawa z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych;
- 10) ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 11) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji;
- 12) ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (w zakresie art. 85 ust. 1);
- 13) ustawa z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 14) ustawa z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu;
- 15) ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

- 16) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (w zakresie art. 22 ust. 4);
- 17) ustawa z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin;
- 18) ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (w zakresie art. 75 ust. 3);
- 19) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- 20) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (w zakresie art. 43 ust. 3);
- 21) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (w zakresie art. 42 ust. 3, art. 72 ust. 12, art. 76 ust. 9–9c, art. 107 ust. 6, art. 115 ust. 4 i 5);
- 22) ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 23) ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
- 24) ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy;
- 25) ustawa z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych osobom, które utraciły pracę;
- 26) ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 27) ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej;
- 28) ustawa z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych;
- 29) ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej;
- 30) ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych;
- 31) ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych;
- 32) ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 33) ustawa z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

2. wykorzystania środków finansowych sprzecznie z warunkami ich udostępnienia (np. pożyczki):
 - 1) ustawa z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r.;
 - 2) ustawa z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia;
 - 3) ustawa z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.
3. zwrotu środków finansowych przyznanych nienależnie (np. zasiłki):
 - 1) ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) ustawa z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;
 - 3) ustawa z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
 - 4) ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (w zakresie art. 84 ust. 1, 8c i 11);
 - 5) ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów;
 - 6) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.
4. zwrotu niesłusznie odebranego lub zatrzymanego świadczenia (wynagrodzenia):
 - 1) ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (w zakresie art. 128 ust. 5);
 - 2) ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (w zakresie art. 92 ust. 2 i art. 187);
 - 3) ustawa z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej.

Choć w przypadkach, o których mowa w pkt 2–4, nie dochodzi do faktycznego opóźnienia, w opisanych sytuacjach środki finansowe nie powinny zostać wypłacone albo ich wypłata nie

powinna zostać wstrzymana. Oznacza to, że podmiot zobowiązany do przekazania (zwrotu) środków w istocie popada – przez okres niesłusznego dysponowania tymi środkami – w opóźnienie. Projektowane przepisy nie wprowadzają zmiany charakteru należności i naliczanych od nich odsetek.

W przepisie art. 39b ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji przyjęto, że w razie konieczności uiszczenia opłat za udzielenie lub zmianę koncesji przez nadawcę, który narusza warunki uznania za nadawcę społecznego, należne będą odsetki za opóźnienie. W takim przypadku opłata powinna być bowiem uiszczona wraz z udzieleniem lub zmianą koncesji. Jest to zatem sytuacja podobna do opóźnienia w uiszczeniu należności.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w przepisie art. 46 ust. 2 i 3 przesądzono natomiast, że należne będą odsetki ustawowe. Odsetki w tym przepisie nie mają charakteru sankcyjnego, niecelowe jest zatem wprowadzanie w nim odsetek za opóźnienie.

Z kolei w ustawie z dnia 6 września 2011 r. – Prawo farmaceutyczne wprowadzone zostaną odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych, kary bowiem, od których naliczane są odsetki, mają charakter niepodatkowej należności budżetu państwa w rozumieniu Ordynacji podatkowej i tę ustawę należy do nich stosować.

Projektowana ustawa nie dokonuje zmian tych przepisów, które ogólnie odsyłają do odsetek określonych w czynności prawnej (np. umowie kredytowej) lub regulują naliczanie odsetek za zwłokę w trybie Ordynacji podatkowej.

W związku ze zmianami ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614), w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.) uchyla się art. 131a ust. 4, w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. z 2013 r. poz. 290, z późn. zm.) uchyla się art. 14 ust. 4, w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.) uchyla się art. 17 ust. 5, a w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.) uchyla się art. 61b ust. 4. Przepisy te stały się zbędne wobec wprowadzania ogólnej reguły, że w unormowanych w nich przypadkach stosuje się Ordynację podatkową (nowy art. 19 ust. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).

IV. Przepisy przejściowe i wejście w życie

Wprowadzenie nowego mechanizmu naliczania odsetek będzie skutkowało zmianą wysokości odsetek, w tym wysokości odsetek maksymalnych, które strony wpisują w umowach cywilnoprawnych. W związku z tym przewidziane zostało wprowadzenie w ustawie przepisów przejściowych.

Zgodnie z art. 49 ust. 1, do transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2016 r. zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe.

Z kolei, z uwagi na charakter postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, tj. ustalenie treści istotnych warunków umowy w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, przepisy dotychczasowe będą miały zastosowanie do transakcji handlowych zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.), wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. To oznacza, że jeżeli umowa o zamówienie publiczne zostanie zawarta po dniu wejścia w życie ustawy, to będą miały do niej zastosowanie przepisy sprzed wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Zgodnie z projektowanym art. 50 przepisy dotychczasowe dotyczące odsetek, zarówno tych naliczanych na podstawie Kodeksu cywilnego, jak i tych wynikających z ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, będą miały zastosowanie do odsetek naliczanych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie nowych przepisów. To oznacza, że jeżeli odsetki należne za okres przed dniem 1 stycznia 2016 r. będą dochodzone po tym dniu, to w stosunku do nich nadal będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. (projektowany art. 51). Mając na względzie, że przepisy projektowanej ustawy określają, przede wszystkim, warunki wykonywania działalności gospodarczej, wyznaczenie takiego terminu wejścia w życie projektu ustawy wynika z § 1 ust. 1 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) Zgodnie z ww. uchwałą – jeżeli ustawa zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin jej wejścia w życie powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca. Pozostałe przepisy projektowanej ustawy, które nie dotyczą wykonywania działalności gospodarczej, są ściśle związane z

rozwiązaniami kierowanymi do przedsiębiorców, w związku z tym celowe jest przyjęcie jednego terminu wejścia w życie całej ustawy.

V. Informacje końcowe

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt ustawy nie narusza przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz art. 52 § 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie rządowego portalu konsultacji publicznych (konsultacje on-line). Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 ustawy o działalności lobbingsowej.

Nazwa projektu	Data sporządzenia
Projekt ustawy o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw	7 lipca 2015 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki	Źródło:
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w MG – Mariusz Haładyj	Prawo UE
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Modzelewska (22) 693 53 14	Nr w wykazie prac legislacyjnych RM
	UC 170

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dyrektywa 2011/7/UE została wdrożona do polskiego prawa ustawą z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. 403). Wdrażając w 2013 r. dyrektywę 2011/7/UE, w nowej ustawie o terminach zapłaty pozostawiono wprowadzony w poprzednio obowiązującej ustawie z 2003 r. mechanizm naliczania odsetek za opóźnienie – na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej (w chwili obecnej odsetki za opóźnienie w transakcjach między przedsiębiorcami obliczane są zgodnie z mechanizmem określonym w Ordynacji podatkowej (200% kredytu lombardowego + 2%, ale nie mniej niż 8%) i wynoszą 8%).

Nie przyjęto mechanizmu wynikającego z dyrektywy, zgodnie z którym odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych (w tzw. profesjonalnym obrocie między przedsiębiorcami) stanowią sumę stopy referencyjnej i co najmniej 8 punktów procentowych. Głównym argumentem przemawiającym za pozostawieniem tego rozwiązania była – podkreślana w szczególności przez organizacje reprezentujące przedsiębiorców – konieczność zachowania rozwiązań znanych i przez lata stosowanych przez adresatów ustawy. Wprowadzenie trzeciej kategorii odsetek (poza istniejącymi na gruncie Kodeksu cywilnego odsetkami ustawowymi i funkcjonującymi na gruncie Ordynacji podatkowej tzw. odsetkami podatkowymi) skomplikowałoby znacznie system prawny i utrudniło ich stosowanie. Drugim argumentem był fakt, że na etapie przygotowywania zarówno założeń, jak i projektu ustawy, wysokość tzw. odsetek podatkowych przewyższała o ok. 2% wysokość odsetek, które byłyby liczone według mechanizmu przewidzianego w dyrektywie.

W związku z kilkukrotnym obniżeniem – od dnia wejścia w życie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych – wysokości stóp procentowych w Polsce, wysokość odsetek liczona na podstawie mechanizmu tej ustawy nie jest obecnie zgodna z minimalnym wymogiem dyrektywy 2011/7/UE. W związku z tym Komisja Europejska wystosowała do polskich władz prośbę o dokonanie nowelizacji ustawy, w szczególności w odniesieniu do kwestii wysokości odsetek za opóźnienie.

Jednocześnie zasadne jest równoczesne ujednoczenie i uproszczenie systemu naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym. Odsetki ustawowe, o których mowa w Kodeksie cywilnym, określane są przez Radę Ministrów w rozporządzeniu i obecnie wynoszą 8%. Odsetki te mogą mieć charakter zarówno odsetek kapitałowych, jak i odsetek za opóźnienie. Biorąc pod uwagę, że brak obecnie w Kodeksie cywilnym mechanizmu, na podstawie którego byłyby one naliczane (wysokość ustalana jest przez Radę Ministrów kierującą się generalnymi wytycznymi, np. „uwzględniając stopy rynkowe”), co jakiś czas dochodzi do „zachwiania” relacji (różnic w wysokości) zarówno między odsetkami ustawowymi a podatkowymi, jak i między odsetkami ustawowymi a maksymalnymi. Brak rozróżnienia w Kodeksie cywilnym wysokości odsetek kapitałowych i odsetek za opóźnienie neutralizuje funkcję „sankeyjną” odsetek za opóźnienie (powinny być wyższe – rozróżnienie zachowania zgodnego z umową, tj. korzystanie z kapitału od naruszenia umów, tj. zwłoki). Takie „zachwiania” powodują każdorazowo konieczność zmiany rozporządzenia o odsetkach cywilnych. Celem wyeliminowania ryzyka występowania ww. sytuacji oraz jednocześnie ujednoczenia i uproszczenia systemu naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym wskazane jest ujednoczenie tych mechanizmów przez uzależnienie od wysokości stopy referencyjnej.

Nieterminowe regulowanie płatności w transakcjach handlowych jest istotnym problemem w obrocie gospodarczym. Wg badania *Portfel należności polskich przedsiębiorców za IV kwartał 2014 r.* tylko ok. 20% przedsiębiorców w ogóle nie odczuwało problemów z opóźnieniami w otrzymywaniu należności. W powyższym badaniu przeprowadzonym w styczniu 2015 r. przez Konferencję Przedsiębiorstw Finansowych i Krajowy Rejestr Długów BIG SA przeciętny okres przeterminowania płatności wynosił 3 miesiące i 12 dni. Wg cyklicznych raportów – przygotowywanych np. przez wywiadownię gospodarcze lub ubezpieczycieli – w Polsce od 35% faktur („*Barometr Praktyk Płatniczych*” firmy ubezpieczeniowej Atradius) do nawet 56% faktur („*Barometr Płatności na świecie 2015 r.*” wywiadowni Bisnode) nie jest płaconych w terminie. Mimo poprawy sytuacji w ostatnich latach nadal zatory płatnicze są niekorzystnym zjawiskiem dla wielu firm.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Jedynym sposobem rozwiązania problemu i narzędziem interwencji jest wprowadzenie zmian legislacyjnych.

Planowane zmiany w polskim prawie związane z transpozycją dyrektywy 2011/7/UE polegają w szczególności na:

- uporządkowaniu i ścisłym dostosowaniu do wymogów dyrektywy mechanizmu ustalania odsetek za opóźnienia w transakcjach handlowych, w tym wprowadzenie w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych:
 - mechanizmu obliczania odsetek za opóźnienie wynikającego wprost z dyrektywy – stopa referencyjna + 8 p.p.,
 - rozwiązania, zgodnie z którym wysokość stopy referencyjnej ustalana będzie 2 razy w roku (dla pierwszego półrocza – 1 stycznia, dla drugiego – 1 lipca),
- uporządkowaniu i ścisłym dostosowaniu pojęć ustawy do brzmienia dyrektywy,
- doprecyzowaniu przepisów, które wywołują trudności w stosowaniu (np. naliczanie rekompensaty w przypadku umów, na podstawie których wystawianych jest wiele faktur, lub w przypadku braku umowy pisemnej),
- wprowadzenie nowej regulacji dotyczącej podziału zapłaty na części przez sektor publiczny, co umożliwi w pewnych przypadkach rozłożenie zapłaty na okres dłuższy niż 60 dni (np. w przypadku umów PPP).

Celem zachowania spójności naliczania odsetek proponuje się wprowadzenie mechanizmu uwzględniającego stopę referencyjną również w Kodeksie cywilnym, w odniesieniu do odsetek ustawowych. Biorąc pod uwagę, że odsetki ustawowe w Kodeksie cywilnym mogą być odsetkami kapitałowymi lub odsetkami za opóźnienie, proponuje się wprowadzić zróżnicowanie w wysokości tych odsetek: odsetki za opóźnienie byłyby wyższe od odsetek kapitałowych. Konsekwencją ww. zmiany byłoby również odpowiednie dostosowanie mechanizmu ustalania wysokości odsetek maksymalnych.

Oczekiwany efektem nowelizacji w zakresie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych jest zwiększenie ochrony wierzycieli – przez wyeliminowanie ryzyka ustalania odsetek na poziomie niższym niż wynikający z przepisów dyrektywy. Zmiany mogą przyczynić się do zmniejszenia zatorów płatniczych i tym samym poprawy dyscypliny płatniczej (zmniejszenie opłacalności opóźniania płatności w transakcjach handlowych).

Z punktu widzenia systemu prawa efektem nowelizacji, w tym zmian w Kodeksie cywilnym, będzie zachowanie spójności mechanizmów naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym. Wyeliminowane zostanie ryzyko występowania wyższych odsetek ustawowych od odsetek maksymalnych. Ponadto, w wyniku rozróżnienia wysokości odsetek za opóźnienie od odsetek kapitałowych, zaakcentowana zostanie funkcja sankcyjna odsetek za opóźnienie.

Biorąc pod uwagę konieczność wprowadzenia w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych mechanizmu naliczania odsetek za opóźnienie wynikającego bezpośrednio z dyrektywy (stopa referencyjna + 8 p.p.), proponuje się wprowadzenie mechanizmu uwzględniającego stopę referencyjną także w Kodeksie cywilnym. W związku z tym, że odsetki kodeksowe mogą pełnić rolę odsetek kapitałowych lub odsetek za opóźnienie, proponuje się wprowadzić zróżnicowanie ich wysokości. Odsetki ustawowe za opóźnienie byłyby – z uwagi na ich funkcję „sankcyjną” – wyższe, co wyraźnie zróżnicowałoby zachowanie zgodne z umową (korzystanie z kapitału) od naruszania umów (zwłoki). Zmiana byłaby zatem wyraźnym sygnałem, że dla ustawodawcy istotny jest aspekt moralności płatniczej. Odsetki kodeksowe byłyby jednak niższe od odsetek za opóźnienie naliczanych na podstawie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, które stosowane są w tzw. obrocie profesjonalnym.

Z punktu widzenia formalnego natomiast efektem nowelizacji będzie zapewnienie zgodności ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dyrektywą i umorzenie postępowania w sprawie naruszenia prawa UE przez Polskę.

W załączeniu do Oceny Skutków Regulacji przedstawiono tabelę przykładowych wysokości odsetek – stan obecny oraz stan uwzględniający proponowane zmiany.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie zgodności przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z prawem wspólnotowym powyższy problem dotyczy też innych krajów UE, które nie zdecydowały się na wprowadzenie do swoich systemów prawnych dodatkowej kategorii odsetek wynikającej z dyrektywy. Z informacji uzyskanych w Komisji Europejskiej wynika, że Komisja prowadziła postępowania wyjaśniające wobec 13 państw członkowskich. W stosunku do kilku krajów nadal są prowadzone postępowania w sprawie naruszenia prawa UE. Część z tych państw przygotowuje już nowelizacje swoich przepisów.

Holandia, Portugalia, Hiszpania, Czechy – przykładowe kraje, w których wynikające z dyrektywy odsetki za opóźnienie w płatnościach w transakcjach handlowych ustalane są w oparciu o stopę referencyjną banku centralnego (Europejskiego Banku Centralnego bądź Narodowego Banku), powiększone o co najmniej 8 p.p.

Z reguły odsetki za opóźnienie w obrocie profesjonalnym (*business-to-business*) są wyższe niż w obrocie nieprofesjonalnym (konsumenci). Z reguły wyższe są również ustawowe odsetki za opóźnienie w porównaniu do ustawowych odsetek kapitałowych. Przykładowe wysokości odsetek ustawowych w wybranych krajach na podstawie

informacji uzyskanych w trybie roboczym z Wydziałów Promocji Handlu i Inwestycji:

Litwa: w przypadku opóźnienia w obrocie nieprofesjonalnym naliczane są odsetki ustawowe w wysokości 5%, w przypadku obrotu profesjonalnego – 6%,

Holandia: w przypadku opóźnienia w obrocie nieprofesjonalnym – 2%, w przypadku obrotu profesjonalnego – 8,05%,

Niemcy: w obrocie nieprofesjonalnym odsetki ustawowe wynoszą 4% (a w przypadku opóźnienia 5% + stopa refinansowa ECB), w obrocie profesjonalnym 5% (a w przypadku opóźnienia 9% + stopa referencyjna ECB),

Portugalia: odsetki ustawowe za opóźnienie w obrocie nieprofesjonalnym wynoszą 4%, w obrocie profesjonalnym – 8,05%,

Hiszpania: w obrocie nieprofesjonalnym odsetki ustawowe wynoszą 3,5%, a w przypadku opóźnienia 4,375%. Odsetki w obrocie profesjonalnym wynoszą 8,05%,

Rumunia: ustawowe odsetki za opóźnienie wyższe o 1% od ustawowych odsetek kapitałowych,

Czechy: te same zasady dotyczące odsetek w obrocie profesjonalnym i nieprofesjonalnym. Odsetki za opóźnienie ustalone na podstawie stopy referencyjnej Czeskiego Banku Narodowego powiększone o 8 p.p.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy	1,8 mln liczba aktywnych przedsiębiorców (z szacunkowych wyliczeń wynika, że ok. 8% przedsiębiorców bezpośrednio korzysta z doliczenia odsetek na podstawie przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, kolejne 8% korzysta z tego instrumentu poprzez firmy windykacyjne. Dla celów obliczeniowych przyjęto zatem, że z instrumentu tego korzysta ok. 288 tys. aktywnych podmiotów)	GUS („Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2013 r.”) Na podstawie informacji z badania dot. znajomości ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych przeprowadzonego w 2014 r. przez firmę windykacyjną Kaczmarek Inkasso.	Oddziaływanie ekonomiczne będzie uzależnione od wysokości stopy referencyjnej będącej podstawą ustalenia wysokości odsetek za opóźnienie oraz od skali wykorzystywania w obrocie gospodarczym instrumentów przewidzianych w ustawie. Przy obecnym poziomie stóp procentowych dla wierzycieli korzystających z dochodzenia odsetek na podstawie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych efektem powinna być wyższa kwota możliwa do uzyskania, dla dłużnika wyższa kwota do zapłacenia.
Podmioty publiczne zawierające transakcje handlowe	0,122 mln liczba podmiotów gospodarki – sektor publiczny	GUS, stan na I poł. 2014 r. („Zmiany strukturalne grup podmiotów gospodarki narodowej w rejestrze REGON”)	Oddziaływanie ekonomiczne będzie uzależnione od wysokości stopy referencyjnej będącej podstawą ustalenia wysokości odsetek za opóźnienie oraz od skali wykorzystywania w obrocie gospodarczym instrumentów przewidzianych w ustawie. Przy obecnym poziomie stóp

			procentowych dla wierzycieli korzystających z dochodzenia odsetek na podstawie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych efektem powinna być wyższa kwota możliwa do uzyskania, dla podmiotów publicznych – dłużników wyższa kwota do zapłacenia.
Konsumenci – dłużnicy, którzy opóźniają się ze swoją płatnością	(z szacunków wynika, że 2,38 mln Polaków zalega na łączną kwotę 40,94 mld zł)	Raport InfoDług opracowany przez BIG InfoMonitor we współpracy z Biurem Informacji Kredytowej (stan na koniec IV kw. 2014 r.)	Oddziaływanie ekonomiczne będzie uzależnione od wysokości stopy referencyjnej będącej podstawą ustalenia wysokości odsetek kapitałowych oraz odsetek za opóźnienie oraz od skali wykorzystywania tych instrumentów w obrocie. Przy obecnym poziomie stóp procentowych po wprowadzeniu zmiany odsetki za opóźnienie na podstawie Kodeksu cywilnego byłyby niższe o 1,5 pkt. proc. od obecnego poziomu, co mogłoby oznaczać zmniejszenie kwot świadczeń za opóźnienie, o ile odsetki nie zostaną ustalone na poziomie maksymalnym.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Prekonsultacje publiczne nie były prowadzone. Planowane zmiany wynikają z żądania Komisji Europejskiej w związku z zarzutami niezgodności prawa polskiego z prawem unijnym.

Natomiast w ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany do następujących organizacji:

1. Business Centre Club,
2. Forum Związków Zawodowych,
3. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
4. Instytut Allerhanda,
5. Konfederacja Lewiatan,
6. Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Związek Pracodawców,
7. Krajowa Federacja Konsumentów,
8. Krajowa Izba Gospodarcza,
9. Krajowa Izba Syndyków,
10. Krajowa Rada Komornicza,
11. Krajowa Rada Notarialna,
12. Krajowa Rada Radców Prawnych,
13. Krajowa Rada Sądownictwa,
14. Krajowa Rada Spółdzielcza,
15. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych,
16. Naczelna Rada Adwokacka,
17. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
18. NSZZ Solidarność,
19. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
20. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
21. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
22. Polska Izba Ubezpieczeń,
23. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,

24. Polski Związek Pracodawców Budownictwa,
25. Polski Związek Windykacji,
26. Pracodawcy RP,
27. Stowarzyszenie Sędziów Polskich IUSTITIA,
28. Związek Banków Polskich,
29. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Biuro Legislacyjne,
30. Związek Rzemiosła Polskiego.

Projekt został również udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w ramach Rządowego Procesu Legislacyjnego. Dodatkowo projekt został zamieszczony na stronie www.konsultacje.gov.pl. Konsultacje publiczne trwały od 23 kwietnia do 11 maja 2015 r., a uwagi do projektu zgłosiło 13 podmiotów.

W dniu 25 maja 2015 r. w Ministerstwie Gospodarki odbyła się konferencja uzgodnieniowa m.in. z udziałem podmiotów, które zgłosiły uwagi w ramach konsultacji publicznych. Przed konferencją uzgodnieniową na stronie BIP RCL została zamieszczona tabela uwag wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Gospodarki.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki													
Wydatki ogółem*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	2,46*	27,1*
budżet państwa	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	4,9
JST	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	17,3
pozostałe jednostki	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	0,44	4,9
Saldo ogółem	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	-2,46*	- 27,1*
budżet państwa	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	- 4,9
JST	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	-1,57	- 17,3
pozostałe jednostki	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	-0,44	- 4,9

Źródła finansowania

* Koszty tylko w przypadku niedotrzymania terminów płatności. Ewentualne wydatki w tym zakresie byłyby finansowane ze środków będących już w dyspozycji danego podmiotu, w ramach tych pozycji budżetu, z których odsetki za opóźnione płatności wobec kontrahentów opłacane są już obecnie (co do zasady pozycja budżetowa związana z realizowaną transakcją) i nie byłyby podstawą do występowania o dodatkowe środki budżetowe z tego tytułu.

W ramach kategorii pozostałych jednostek koszty mogłyby dotyczyć np. osób prawnych, utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Dokonanie dokładnej ilościowej oceny wpływu nie jest możliwe z uwagi na fluktuacje stóp procentowych oraz wpływ różnych czynników na zachowania płatnicze kontrahentów. Żądanie odsetek jest decyzją indywidualną przedsiębiorcy-wierzyciela. Na podjęcie takiej decyzji wpływa rozważenie m.in. bilansu korzyści i kosztów w stosunkach handlowych z konkretnym kontrahentem, charakterystyka branży, w której działa przedsiębiorca. Wpływ może mieć również długość okresu opóźnienia, wysokość opóźnionej płatności oraz aktualna sytuacja rynkowa.

Ewentualne koszty dla podmiotów publicznych mogą wynikać z tytułu wyższych odsetek zapłaconych na rzecz podmiotów prywatnych. Należy mieć jednak na uwadze, że koszty te

wystąpiłyby jedynie w sytuacji niedotrzymania terminów płatności.

Na potrzeby oszacowania skutków zmian w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych przyjęto następujące uproszczone założenia, na podstawie dostępnych danych:

- na podstawie przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych stawka odsetek za opóźnienie w płatności wynosi 8 pkt proc. (stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych), natomiast gdyby przyjąć mechanizm wynikający z dyrektywy stawka wyniosłaby 9,5 pkt proc. (1,5 pkt proc. stopa referencyjna NBP + 8 pkt proc. wynikające z dyrektywy) – stan na dzień 25 maja 2015 r.
- przyjęto, że obecnie 16% wszystkich przedsiębiorców korzysta z możliwości dochodzenia zaległych odsetek na podstawie przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (oszacowanie na podstawie informacji zawartych w badaniu przeprowadzonym w 2014 r. przez firmę windykacyjną Kaczmarek Inkasso nt. znajomości przez przedsiębiorców przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych – badanie zostało przeprowadzone na próbie kilkuset podmiotów, z uwagi na brak innych danych dla celów niniejszej oceny wpływu wyniku przyjęto dla całej populacji przedsiębiorstw). Przyjęto, że przedsiębiorcy ci korzystają z możliwości dochodzenia odsetek wobec wszystkich zaległych faktur od kontrahentów. Założono, że w związku z wprowadzeniem zmiany odsetek podmiotów występujących o odsetki zwiększy się do 20%,
- 56% – odsetek faktur w Polsce nieregulowanych w terminie (wartość maksymalna, przyjęta na podstawie raportu „*Barometr Płatności na świecie 2015 r.*” przygotowanego przez wywiadownię gospodarczą Bisnode D&B Polska). Dla celów oceny skutków regulacji przyjęto, że zmniejszy się odsetek faktur nieregulowanych w terminie z 56% do 50% (jak zostało wskazane wyżej, na terminowość płatności wpływa też wiele czynników pozalegislacyjnych, stąd przyjęto, że dzięki podwyższeniu odsetek nastąpiłaby jedynie umiarkowana pozytywna zmiana w dyscyplinie płatniczej),
- 18 dni – średni czas opóźnionej płatności w Polsce (wg badania *Europejski Indeks Płatniczy 2014*, przeprowadzonego przez Intrum Justitia dla Komisji Europejskiej),
- przyjęto, że sytuacje opóźnienia się z płatnością przez podmiot publiczny występują pięciokrotnie rzadziej niż w przypadku podmiotów prywatnych (na podstawie badania przeprowadzonego przez MG w 2012 r. przy okazji wdrażania przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych),
- 143 mld zł – wartość rynku zamówień publicznych (wg „Sprawozdania Prezesa UZP o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych w 2013 r.”),
- 23,8 mld zł – wartość rynku zamówień poniżej progu dla stosowania przepisów o zamówieniach publicznych (wg „Sprawozdania Prezesa UZP o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych w 2013 r.”).

Koszty dla podmiotów publicznych:

- $(143 \text{ mld zł} + 23,8 \text{ mld zł}) \times 50\% \times 1/5 \times 20\% \times (1,5\% \times 18/365 \text{ dni}) = 2,46 \text{ mln zł}$ – potencjalnie wyższe odsetki płacone na rzecz podmiotów prywatnych łącznie w ujęciu rocznym.

Oszacowania struktury powyższych skutków w rozbiciu na budżet państwa, jednostki samorządu terytorialnego oraz pozostałe jednostki dokonano w oparciu o dane o strukturze Zamawiających zawarte w *Rocznym sprawozdaniu Prezesa UZP o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych za 2013 r.* Na podstawie zawartych tam informacji została przyjęta szacunkowa struktura: 64% jst, 18% budżet państwa, 18% pozostałe jednostki.

Z drugiej strony zmiany w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych mogą też spowodować wzrost dochodów sektora finansów publicznych z tytułu wyższych odsetek płaconych przez przedsiębiorców na rzecz podmiotów publicznych, w związku z opóźnieniem przez przedsiębiorców płatności dla sektora publicznego za dokonane transakcje handlowe. Ministerstwo Gospodarki nie dysponuje danymi nt. wolumenu takich transakcji ani skali ewentualnych opóźnień, wobec tego nie było możliwe dokonanie szacunków skali ew. wzrostu dochodów sektora finansów publicznych w tym zakresie.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	duże przedsiębiorstwa – dłużnicy (z tytułu wyższych odsetek w transakcjach B2B)	- 62,16	- 62,16	- 62,16	- 62,16	- 62,16	- 62,16	- 683,7
	duże przedsiębiorstwa – wierzyciele (z tytułu wyższych odsetek w transakcjach B2B)	62,16	62,16	62,16	62,16	62,16	62,16	683,7
	duże przedsiębiorstwa – wierzyciele (z tytułu wyższych odsetek od podmiotów publicznych + oszczędności wynikające z kosztów związanych z odzyskiwaniem należności)	9,31	9,31	9,31	9,31	9,31	9,31	102,4
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw – dłużnicy (z tytułu wyższych odsetek w transakcjach B2B)	- 77,84	- 77,84	- 77,84	- 77,84	- 77,84	- 77,84	- 856,2
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw – wierzyciele (z tytułu wyższych odsetek w transakcjach B2B)	77,84	77,84	77,84	77,84	77,84	77,84	856,2
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw – wierzyciele (z tytułu wyższych odsetek od podmiotów publicznych + oszczędności wynikające z kosztów związanych z odzyskiwaniem należności)	11,6	11,6	11,6	11,6	11,6	11,6	128,2
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	możliwe zwiększenie dyscypliny płatniczej (tym samym ograniczenie czasu poświęcanego na odzyskiwanie należności od kontrahenta)						
	sektor mikro-, małych i	możliwe zwiększenie dyscypliny płatniczej (tym samym ograniczenie czasu						

	średnich przedsiębiorstw	poświęcanego na odzyskiwanie należności od kontrahenta)
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne	Podmioty uczestniczące w obrocie cywilnoprawnym	<p>Wprowadzenie do Kodeksu cywilnego mechanizmu naliczania odsetek zaczerpniętego z dyrektywy 2011/7/UE, tj. w oparciu o stopę referencyjną, wprowadzi spójność systemową w zakresie odsetek w obrocie cywilnoprawnym. Efektem powyższych zmian będzie ujednoczenie i uproszczenie systemu naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym, co ułatwi korzystanie z projektowanych przepisów adresatom norm prawnych.</p> <p>W chwili obecnej odsetki za opóźnienie w transakcjach między przedsiębiorcami obliczane są zgodnie z mechanizmem określonym w Ordynacji podatkowej (200% kredytu lombardowego + 2%, ale nie mniej niż 8%) i wynoszą 8%. Odsetki ustawowe, o których mowa w Kodeksie cywilnym, z kolei określane są przez Radę Ministrów w rozporządzeniu i obecnie również wynoszą 8%. Odsetki te mogą mieć charakter zarówno odsetek kapitałowych, jak i odsetek za opóźnienie. Biorąc pod uwagę, że brak obecnie w Kodeksie cywilnym mechanizmu, na podstawie którego byłyby one naliczane (wysokość ustalana przez Radę Ministrów kierującą się generalnymi wytycznymi, np. „uwzględniając stopy rynkowe”), co jakiś czas dochodzi do „zachwiania” relacji (różnic w wysokości) zarówno między odsetkami ustawowymi a podatkowymi, jak i między odsetkami ustawowymi a maksymalnymi. Takie „zachwiania” powodują każdorazowo konieczność zmiany rozporządzenia o odsetkach cywilnych. Rozwiązaniem powyższego problemu mogłoby być wprowadzenie w Kodeksie cywilnym mechanizmu uwzględniającego w obliczaniu odsetek ustawowych wprost jedną ze stóp procentowych NBP.</p> <p>Biorąc pod uwagę konieczność wprowadzenia w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych mechanizmu naliczania odsetek za opóźnienie wynikającego bezpośrednio z dyrektywy (stopa referencyjna + 8 p.p.), proponuje się wprowadzenie mechanizmu uwzględniającego stopę referencyjną także w Kodeksie cywilnym. W związku z tym, że odsetki kodeksowe mogą pełnić rolę odsetek kapitałowych lub odsetek za opóźnienie, proponuje się wprowadzić zróżnicowanie ich wysokości. Odsetki ustawowe za opóźnienie byłyby – z uwagi na ich funkcję „sankcyjną” – wyższe, co wyraźnie zróżnicowałoby zachowanie zgodne z umową (korzystanie z kapitału) od naruszania umów (zwłoki). Zmiana byłaby zatem wyraźnym sygnałem, że dla ustawodawcy istotny jest aspekt moralności płatniczej. Odsetki kodeksowe byłyby jednak niższe od odsetek za opóźnienie naliczanych na podstawie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, które stosowane są w tzw. obrocie profesjonalnym.</p> <p>Efektem powyższych zmian będzie ujednoczenie i uproszczenie systemu naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym, co ułatwi korzystanie z projektowanych przepisów adresatom norm prawnych.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Dokonanie dokładnej ilościowej oceny wpływu nie jest możliwe z uwagi na fluktuacje stóp procentowych oraz wpływ innych czynników na zachowania płatnicze kontrahentów. Żądanie odsetek jest decyzją indywidualną przedsiębiorcy-wierzyciela. Na podjęcie takiej decyzji wpływa rozważenie m.in. bilansu korzyści i kosztów w stosunkach handlowych z konkretnym kontrahentem, charakterystyka branży, w której działa przedsiębiorca. Wpływ może mieć również długość okresu opóźnienia, wysokość opóźnionej płatności oraz aktualna sytuacja rynkowa.</p> <p>Na potrzeby oszacowania skutków zmiany w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych przyjęto jednak następujące uproszczone założenia, na podstawie dostępnych danych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – na podstawie przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych stawka 	

odsetek za opóźnienie w płatności wynosi 8 pkt proc. (stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych), natomiast gdyby przyjąć mechanizm wynikający z dyrektywy stawka wyniosłaby 9,5 pkt proc. (1,5 pkt proc. stopa referencyjna NBP + 8 pkt proc. wynikające z dyrektywy) – stan na dzień 8 kwietnia 2015 r.,

- przyjęto, że obecnie 16% wszystkich przedsiębiorców korzysta z możliwości dochodzenia zaległych odsetek na podstawie przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (oszacowanie na podstawie informacji zawartych w badaniu przeprowadzonym w 2014 r. przez firmę windykacyjną Kaczmarek Inkasso nt. znajomości przez przedsiębiorców przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych – badanie zostało przeprowadzone na próbie kilkuset podmiotów, z uwagi na brak innych danych dla celów niniejszej oceny wpływu wyniku przyjęto dla całej populacji przedsiębiorstw). Przyjęto, że przedsiębiorcy ci korzystają z możliwości dochodzenia odsetek wobec wszystkich zaległych faktur od kontrahentów. Założono, że w związku z wprowadzeniem zmiany odsetek podmiotów występujących o odsetki zwiększy się do 20%,
- w transakcjach dokonywanych między przedsiębiorcami efekt transferu odsetek w odniesieniu do ogółu populacji przedsiębiorców będzie neutralny, gdyż to co na wyższych odsetkach zyska wierzyciel, straci dłużnik. Skutki w tym zakresie zostały pokazane w tabeli po stronie dłużnika i wierzyciela. Dodatkim efektem dla ogółu populacji mogą być natomiast oszczędność czasu i koszt przeznaczany przez wierzyciela na odzyskanie należności, w sytuacji gdy w wyniku wyższej stawki odsetek poprawi się dyscyplina płatnicza – dla celów oceny skutków regulacji przyjęto, że koszty te wynoszą 600 zł na przedsiębiorcę, wobec którego kontrahenci zaczną regulować płatności w terminie,
- 56% – odsetek faktur w Polsce nieregulowanych w terminie (wartość maksymalna, przyjęta na podstawie raportu „*Barometr Płatności na świecie 2015 r.*” przygotowanego przez wywiadownię gospodarczą Bisnode D&B Polska). Dla celów oceny skutków regulacji przyjęto, że zmniejszy się odsetek faktur nieregulowanych w terminie z 56% do 50% (jak zostało wskazane wyżej na terminowość płatności wpływa też wiele czynników pozalegisacyjnych, stąd przyjęto, że dzięki podwyższeniu odsetek nastąpiłaby jedynie umiarkowana pozytywna zmiana w dyscyplinie płatniczej),
- 18 dni – przyjęty średni czas opóźnienia płatności w Polsce (wg badania *Europejski Indeks Płatniczy 2014*, przeprowadzonego przez Intrum Justitia dla Komisji Europejskiej),
- w 2013 r. przychody ogółem przedsiębiorstw ukształtowały się na poziomie 3793,1 mld zł (*Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2013 r.*, GUS). Przyjęto, że 50% tej wartości przypada na transakcje pomiędzy przedsiębiorcami B2B (na podstawie danych zawartych m.in. w OSR opracowanym przez Komisję Europejską do dyrektywy w sprawie opóźnionych płatności), tj. $50\% \times 3793,1 \text{ mld zł} = 1896 \text{ mld zł}$.

Korzyści dla ogółu przedsiębiorców w ujęciu pieniężnym:

- $1896 \text{ mld zł} \times 50\% \times 20\% \times (1,5\% \times 18/365 \text{ dni}) = 140 \text{ mln zł}$ – dodatkowa kwota odsetek (wynikająca z różnicy 9,5% – 8%), która potencjalnie mogłaby być zapłacona przez dłużników na rzecz wierzycieli w transakcjach przedsiębiorca – przedsiębiorca (B2B),
- $600 \text{ zł} \times 288 \text{ tys.} \times [(56\% - 50\%) / 56\%] = 18,51 \text{ mln zł}$ – oszczędności dla przedsiębiorców związane z uregulowaniem płatności przez kontrahenta (ograniczenie czasu i kosztu przeznaczanego przez wierzyciela na odzyskiwanie należności, w tym korespondencja, monity, zaangażowanie pracowników do spraw związanych ze ściąganiem zaległości itp.),
- $(143 \text{ mld zł} + 23,8 \text{ mld zł}) \times 50\% \times 1/5 \times 20\% \times (1,5\% \times 18/365 \text{ dni}) = 2,46 \text{ mln zł}$ – potencjalna kwota z tytułu wyższych odsetek otrzymanych za opóźnione płatności od podmiotów publicznych.

W celu pokazania skutków w rozbiciu na duże przedsiębiorstwa oraz MŚP dla celów tabeli OSR powyższe wartości zostały dodatkowo przemnożone przez proporcje przychodów wynikające z raportu GUS *Działalność przedsiębiorstw niefinansowych*, tj. 55,6% dla MŚP oraz 44,4% dla dużych przedsiębiorstw. W celu uproszczenia szacunków nie uwzględniano możliwych różnych zachowań w zakresie dyscypliny płatniczej w zależności od wielkości przedsiębiorstwa, nie uwzględniano również możliwych różnic w kosztach dotyczących dochodzenia należności od kontrahenta.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt ustawy nie nakłada nowych obciążeń regulacyjnych. Zapoznanie się z nowymi regulacjami nie powinno być uciążliwe dla ich adresatów.

Efektom powyższych zmian będzie ujednoczenie i uproszczenie systemu naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym, co powinno ułatwić korzystanie z projektowanych przepisów.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się wejście w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2016 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

OSR ex post obowiązującej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych planowany był po upływie dwóch lat od wejścia w życie ustawy z 2013 r. (planowano IV kwartał 2015 r. – I kwartał 2016 r.).

Badane będą m.in.:

- częstotliwość występowania opóźnień w płatności, z wyszczególnieniem podmiotów prywatnych i podmiotów publicznych,
- ocena funkcjonowania instrumentów zawartych w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, w tym stopień wykorzystywania tych instrumentów przez przedsiębiorców,
- wpływ działań legislacyjnych na dyscyplinę płatniczą w obrocie gospodarczym.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Tabela. Symulacja wielkości odsetek wg obecnego stanu prawnego oraz wg propozycji zawartych w projekcie oraz projekcie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawy – Prawo bankowe oraz zmianie niektórych innych ustaw (UD 173 – nr z wykazu prac RM)

Stan prawny	Stopy	Odsetki kapitałowe	Odsetki za opóźnienie nieprof.	Odsetki za opóźnienie profesjonalne	Odsetki maksymalne kapitałowe	Odsetki maks. za opóźnienie
Dzisiaj (stan na 31.03.2015) + projekt UD 173	Mechanizm	<i>Kodeks cywilny</i>		<i>Ord. podat. + ust. terminy</i>	<i>Kodeks cywilny</i>	
		Brak ścisłego mechanizmu (delegacja dla RM z art. 359 § 3 kc ¹)		200% kredytu lombard + 2% ≥ 8%	4 x stopa lombardowa	4 x lomb. 6 x lomb. (MF)
	Lomb. – 2,5% (obecna)	8%	8%	8%	10%	10%
						15% (MF)
Koncepcja (N – stopa referen.)	Mechanizm	<i>Kodeks cywilny</i>		<i>Ust. terminy</i>	<i>Kodeks cywilny</i>	
		N + 3%	N + 5%	N + 8% (dyrektywa)	2x(N + 3%)	2x(N + 5%)
	Refer. – 1,5% (obecna)	4,5%	6,5%	9,5%	9%	13%

¹ Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość odsetek ustawowych, kierując się koniecznością zapewnienia dyscypliny płatniczej i sprawnego przeprowadzania rozliczeń pieniężnych, biorąc pod uwagę wysokość rynkowych stóp procentowych oraz stóp procentowych Narodowego Banku Polskiego.

Raport z konsultacji publicznych
projektu ustawy o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy –
Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (UC 170)

Projekt *ustawy o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw* został, pismem z dnia 23 kwietnia 2015 r. (znak: DDR-VI-5102-1/8/15), skierowany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów:

1. Business Centre Club,
2. Forum Związków Zawodowych,
3. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
4. Instytut Allerhanda,
5. Konfederacja Lewiatan,
6. Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Związek Pracodawców,
7. Krajowa Federacja Konsumentów,
8. Krajowa Izba Gospodarcza,
9. Krajowa Izba Syndyków,
10. Krajowa Rada Komornicza,
11. Krajowa Rada Notarialna,
12. Krajowa Rada Radców Prawnych,
13. Krajowa Rada Sądownictwa,
14. Krajowa Rada Spółdzielcza,
15. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych,
16. Naczelna Rada Adwokacka,
17. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
18. NSZZ Solidarność,
19. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
20. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
21. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
22. Polska Izba Ubezpieczeń,
23. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
24. Polski Związek Pracodawców Budownictwa,
25. Polski Związek Windykacji,

26. Pracodawcy RP,
27. Stowarzyszenie Sędziów Polskich IUSTITIA,
28. Związek Banków Polskich,
29. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Biuro Legislacyjne,
30. Związek Rzemiosła Polskiego.

Projekt został również udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w ramach Rządowego Procesu Legislacyjnego. Dodatkowo projekt został zamieszczony na stronie www.konsultacje.gov.pl.

Uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

1. Krajowa Rada Radców Prawnych
2. Krajowa Rada Notarialna
3. Konfederacja Lewiatan
4. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
5. Pracodawcy RP
6. Polski Związek Windykacji
7. Związek Firm Pożyczkowych
8. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

W dniu 25 maja 2015 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, w której udział wzięli przedstawiciele następujących podmiotów:

1. Konfederacja Lewiatan
2. Pracodawcy RP
3. Polska Izba Ubezpieczeń
4. Polski Związek Windykacji.

Ogólna ocena projektu była pozytywna. Z aprobatą przyjęte zostało doprecyzowanie przepisu regulującego kwestię tzw. rekompensaty (40 euro) w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, którego stosowanie rodziło problemy w praktyce. Z zadowoleniem spotkało się również rozwiązanie, którego celem jest ujednoczenie mechanizmu naliczania odsetek w obrocie cywilnoprawnym. W zgłoszonych uwagach powtarzał się również postulat wprowadzenia w projekcie przepisów przejściowych, co zostało uwzględnione na dalszym etapie prac. Część uwag dotyczyła kwestii legislacyjno - redakcyjnych.

W odpowiedzi na zgłoszone uwagi wprowadzono dalsze zmiany w konstrukcji rekompensaty oraz innych kosztów dochodzenia należności poprzez doprecyzowanie warunków ich uzyskania przez wierzyciela. Nieprzyjęty został postulat wyłączenia stosowania pułapu odsetek maksymalnych za opóźnienie w transakcjach handlowych, jego realizacja podważałaby bowiem ochronną rolę odsetek maksymalnych. Podobnie, nieprzyjęty został postulat wprowadzenia rozwiązania polegającego na

tym, że do zawartych umów miałyby mieć nadal zastosowanie obecne przepisy dotyczące odsetek maksymalnych. Takie rozwiązanie byłoby niecelowe, bo utrzymywałoby w obrocie dwa reżimy odsetek maksymalnych.

Przedstawiciele środowiska instytucji finansowych przedstawili zastrzeżenia do obniżenia współczynników stopy ustawowej oraz stopy ustawowej za opóźnienie o jeden punkt procentowy w stosunku do pierwotnej wersji projektu. Zastrzeżenia nie zostały uznane, bowiem zmiany powinny zapewnić m.in. złagodzenie wzrostu poziomu odsetek maksymalnych w razie wzrostu stopy referencyjnej NBP.

Zgłoszone w ramach konsultacji uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i uwzględnione przy konstruowaniu wersji projektu na kolejny etap prac legislacyjnych – Komitet do Spraw Europejskich.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych wraz ze stanowiskiem Ministra Gospodarki zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej RCL pod adresem: <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/12271803/12285979/12285983/dokument164879.pdf>.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH :		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniecz- ność wdrożeń a	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
	T / N				
Art. 1 ust. 1	1. Celem niniejszej dyrektywy jest zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając tym samym konkurencyjność przedsiębiorstw, a w szczególności MŚP.	N	-	Nie wymaga wdrożenia	
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych.	T	Art. 4 pkt 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) transakcja handlowa - umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną przez siebie działalnością	
Art. 1 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą wykluczyć długi, które są przedmiotem postępowania upadłościowego prowadzonego przeciw dłużnikowi, w tym postępowania mającego na celu restrukturyzację długu.	T	Art. 3 pkt 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach	Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do: 1) długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.	

			handlowych	U. z 2012 r. poz.1112 i 1525 oraz z 2013 r. poz.355).	
Art. 2	<p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:</p> <p>1) "transakcje handlowe" oznaczają transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem;</p> <p>2) "organ publiczny" oznacza każdą instytucję zamawiającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/17/WE oraz art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE, niezależnie od przedmiotu lub wartości umowy;</p> <p>3) "przedsiębiorstwo" oznacza każdą organizację inną niż organ publiczny, działającą w ramach swojej niezależnej działalności gospodarczej lub zawodowej, nawet w przypadku gdy działalność ta prowadzona jest przez jedną osobę;</p>	T	<p>Art. 4 pkt 1 i pkt 2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych;</p> <p>Art. 2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych;</p>	<p>Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) transakcja handlowa - umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną przez siebie działalnością;</p> <p>2) podmiot publiczny – podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-3a, ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych.</p> <p>Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są:</p> <p>1) przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.);</p> <p>2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;</p> <p>3) podmioty, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.);</p> <p>4) osoby wykonujące wolny zawód;</p> <p>5) oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;</p>	

	<p>4) "opóźnienia w płatnościach " oznaczają płatności, które nie zostały dokonane w umownym lub ustawowym terminie, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 3 ust. 1 lub w art. 4 ust. 1;</p> <p>5) "odsetki za opóźnienia w płatnościach" oznaczają ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach lub odsetki w wysokości uzgodnionej między przedsiębiorstwami, z zastrzeżeniem art. 7;</p> <p>6) "ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach" oznaczają odsetki proste za opóźnienia w płatnościach w wysokości równej sumie stopy referencyjnej i co najmniej ośmiu punktów procentowych;</p>		<p>Art. 476 zd.1 Kodeksu cywilnego; Art. 481 § 1 Kodeksu cywilnego.</p> <p>Proj. Art. 4 pkt 3 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych Art. 7 i art. 8 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p> <p>Art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy</p>	<p>6) podmioty zagraniczne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstwa na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148, z późn. zm.);</p> <p>7) przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.</p> <p>Art. 476. Dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela.</p> <p>Art. 4</p> <p>3) odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych – odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego w transakcjach handlowych w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i ośmiu punktów procentowych.</p> <p>Definicja odsetek za opóźnienie oraz ustawowych odsetek za opóźnienia wynika również z treści art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 projektowanej ustawy.</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>7) "stopa referencyjna" oznacza jedno z następujących:</p> <p>a) dla państw członkowskich, których walutą jest euro:</p> <p>(i) stopę procentową stosowaną przez Europejski Bank Centralny do jego ostatnich głównych operacji refinansowania; albo</p> <p>(ii) krańcową stopę procentową wynikającą z procedur przetargu o zmiennej stopie procentowej dla ostatnich głównych operacji refinansowania Europejskiego Banku Centralnego;</p> <p>b) dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro – równoważną stopę procentową ustalaną przez ich krajowy bank centralny;</p> <p>8) "należność" oznacza główną kwotę, która powinna być zapłacona w umownym lub ustawowym terminie zapłaty, obejmującą także mające zastosowanie podatki, cła, opłaty lub koszty wymienione na fakturze lub w równoważnym wezwaniu do zapłaty;</p> <p>9) "zastrzeżenie własności" oznacza porozumienie umowne, zgodnie z którym sprzedawca pozostaje właścicielem danego towaru do czasu zapłaty jego ceny w całości;</p>		<p>o Narodowym Banku Polskim oraz §1 uchwały RPP 1/2015 z 4 marca 2015 r. w sprawie stopy referencyjnej, oprocentowania kredytów refinansowych, oprocentowania lokaty terminowej oraz stopy redyskontowej weksli w Narodowym Banku Polskim</p> <p>Art. 589 Kodeksu cywilnego</p> <p>Art. 776 i art. 777 Kodeksu postępowania cywilnego</p>	<p>Art. 12. 2. Kierując się założeniami polityki pieniężnej Rada w szczególności:</p> <p>1) ustala wysokość stóp procentowych NBP;</p> <p>§ 1. Wysokość stopy referencyjnej, określającej oprocentowanie podstawowych operacji otwartego rynku, prowadzonych przez Narodowy Bank Polski, wynosi 1,50%.</p> <p>„Należność” nie jest wprost zdefiniowana w przepisach prawa cywilnego PL. Kodeks cywilny posługuje się pojęciem „świadczenia pieniężnego”, które nie zostało spełnione w terminie (art. 481 § 1 KC).</p> <p>Art. 589. Jeżeli sprzedawca zastrzegł sobie własność sprzedanej rzeczy ruchomej aż do uiszczenia ceny,yczytuje się w razie wątpliwości, że przeniesienie własności rzeczy nastąpiło pod warunkiem zawieszającym.</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>10) "tytuł wykonawczy" oznacza każdą decyzję, wyrok lub nakaz zapłaty wydane przez sąd lub inny właściwy organ, w tym również takie, które są tymczasowo wykonalne, niezależnie od tego, czy dotyczą płatności natychmiastowej czy w ratach, pozwalające wierzycielowi na dochodzenie swoich roszczeń względem dłużnika w drodze przymusowej egzekucji.</p>			<p>Art. 776. Podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności.</p> <p>Art. 777. § 1. Tytułami egzekucyjnymi są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) orzeczenie sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, jak również ugoda zawarta przed sądem; 1¹) orzeczenie referendarza sądowego prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, 2) wyrok sądu polubownego lub ugoda zawarta przed takim sądem; 2¹) ugoda przed mediatorem, 3) inne orzeczenia, ugody i akty, które z mocy ustawy podlegają wykonaniu w drodze egzekucji sądowej; 4) akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub uiszczenia rzeczy oznaczonych co do gatunku, ilościowo w akcie oznaczonych, albo też obowiązek wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej, lokalu, nieruchomości lub statku wpisanego do rejestru gdy termin zapłaty, uiszczenia lub wydania jest w akcie wskazany; 5) akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej do wysokości w akcie wprost określonej albo oznaczonej za pomocą klauzuli waloryzacyjnej, gdy akt określa warunki, które upoważniają wierzyciela do prowadzenia przeciwko dłużnikowi 	
--	--	--	--	--	--

				<p>egzekucji na podstawie tego aktu o całość lub część roszczenia, jak również termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności;</p> <p>6) akt notarialny, w którym właściciel nieruchomości albo wierzyciel wierzytelności obciążonych hipoteką, niebędący dłużnikiem osobistym, poddał się egzekucji z obciążonej nieruchomości albo wierzytelności, w celu zaspokojenia wierzyciela hipotecznego, jeżeli wysokość wierzytelności podlegającej zaspokojeniu jest w akcie określona wprost albo oznaczona za pomocą klauzuli waloryzacyjnej, i gdy akt określa warunki, które upoważniają wierzyciela do prowadzenia egzekucji o część lub całość roszczenia, jak również wskazany jest termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności.</p>	
Art. 3 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w transakcjach handlowych między przedsiębiorstwami wierzyciel był uprawniony do odsetek za opóźnienia w płatnościach bez konieczności przypomnienia, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) wierzyciel wypełnił swoje zobowiązania umowne i prawne; oraz</p> <p>b) wierzyciel nie otrzymał należności w odpowiednim czasie, chyba że dłużnik nie jest odpowiedzialny za opóźnienie.</p>	T	Proj. art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	<p>Art. 7. 1. W transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3. 	

Art. 3 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby mająca zastosowanie stopa referencyjna odpowiadała:</p> <p>a) za pierwsze półrocze danego roku – stopie obowiązującej w dniu 1 stycznia tego roku;</p> <p>b) za drugie półrocze danego roku – stopie obowiązującej w dniu 1 lipca tego roku.</p>	T	<p>Proj. art. 8b ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 8b. 1. Stopa referencyjna Narodowego Banku Polskiego, stanowiąca podstawę naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, obowiązująca:</p> <p>1) w dniu 1 stycznia danego roku, ma zastosowanie do dnia 30 czerwca tego roku;</p> <p>2) w dniu 1 lipca danego roku, ma zastosowanie do dnia 31 grudnia tego roku.</p>	
Art. 3 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 są spełnione, państwa członkowskie zapewniają:</p> <p>a) aby wierzyciel był uprawniony do odsetek za opóźnienia w płatnościach od dnia następującego po dacie płatności lub terminie płatności określonych w umowie;</p> <p>b) w przypadku gdy data lub termin płatności nie zostały ustalone w umowie, aby wierzyciel był uprawniony do odsetek za opóźnienia w płatnościach po upływie któregoś z następujących terminów:</p> <p>(i) 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania przez dłużnika faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty;</p> <p>(ii) w przypadku gdy data otrzymania faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty nie jest pewna, 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług;</p> <p>(iii) w przypadku gdy dłużnik otrzyma fakturę lub równoważne wezwanie do zapłaty przed otrzymaniem towarów lub usług, 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług;</p> <p>(iv) w przypadku gdy procedura przyjęcia lub weryfikacji, za pomocą której ma zostać potwierdzona zgodność towarów lub usług z umową, przewidziana jest w ustawie lub w umowie i jeśli dłużnik otrzyma fakturę</p>	T	<p>Art. 6 Art. 7 ust. 1 Art. 9 ust. 2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 6. 1. W przypadku gdy termin zapłaty nie został określony w umowie, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe, po upływie 30 dni, liczonych od dnia spełnienia swojego świadczenia, do dnia zapłaty, ale nie dłużej niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego.</p> <p>2. Za dzień wymagalności świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, uważa się dzień określony w pisemnym wezwaniu dłużnika do zapłaty, w szczególności w doręczonej dłużnikowi fakturze lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, ale nie wcześniejszy niż dzień doręczenia wezwania.</p> <p>Art. 7. 1. W transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:</p> <p>1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;</p> <p>2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo</p>	<p>W związku ze skorzystaniem z możliwości przewidzianej w art. 12 ust. 3 dyrektywy- utrzymania lub wprowadzenia przepisów korzystniejszych dla wierzyciela niż przepisy niezbędne do spełnienia wymogów dyrektywy, w projektowanej ustawie utrzymane zostało rozwiązanie z uprzednio obowiązującej ustawy z 2003 r. oraz obecnie obowiązującej ustawy z 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, które przewiduje możliwość naliczania odsetek ustawowych z KC- w sytuacji gdy termin zapłaty nie został określony w umowie- po upływie 30 dni od spełnienia świadczenia przez wierzyciela do dnia zapłaty, nie dłużej niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego (termin zapłaty określony w wezwaniu do zapłaty). W sytuacji gdy zapłata nie nastąpi w ww. terminie, wierzyciel może żądać tzw. odsetek za</p>

	lub równoważne wezwanie do zapłaty przed datą takiego przyjęcia lub weryfikacji lub w dniu ich dokonywania, 30 dni kalendarzowych od tej daty.			wezwanu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3. Art. 9. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dłużnik otrzymał fakturę lub rachunek, potwierdzający dostawę towaru lub wykonanie usługi, przed dniem rozpoczęcia badania towaru lub usługi lub w trakcie tego badania, termin zapłaty jest liczony od dnia zakończenia badania towaru lub usługi.	opóźnienie w transakcjach handlowych na podstawie art. 7. W związku z tym, że ustawa przewiduje inny mechanizm naliczania odsetek, który jako zasadę wprowadza rozwiązanie z pkt „ii” dyrektywy, niecelowe jest wprowadzenie rozwiązań przewidzianych w pkt „i”.
Art. 3 ust. 4	4. W przypadku gdy przewidziana jest procedura przyjęcia lub weryfikacji, za pomocą której ma zostać potwierdzana zgodność towarów lub usług z umową, państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalny czas trwania tej procedury nie przekraczał 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług, chyba że w umowie wyraźnie ustalono inaczej i pod warunkiem że nie jest to rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela w rozumieniu art. 7.	T	Proj. art. 9 ust.1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 9. 1. Jeżeli strony transakcji handlowej przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową, ustalony w umowie termin tego badania nie może być rażąco nieuczciwy wobec wierzyciela i nie przekraczać 30 dni, licząc od dnia otrzymania towaru lub usługi”.	
Art. 3 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby termin płatności ustalony w umowie nie przekraczał 60 dni kalendarzowych, chyba że w umowie wyraźnie ustalono inaczej i pod warunkiem że nie jest to rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela w rozumieniu art. 7.	T	Proj. art. 7 ust. 2 i ust. 3 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 7.2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony w umowie wyraźnie ustalą inaczej i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. 3. Jeżeli ustalony w umowie termin zapłaty jest dłuższy niż 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a nie jest spełniony warunek, o którym mowa w ust. 2, wierzycielowi, który spełnił swoje świadczenie, po upływie 60 dni przysługują odsetki, o których mowa w ust. 1.	

Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach transakcji handlowych, w których dłużnikiem jest organ publiczny, wierzyciel był uprawniony po upływie terminu określonego w ust. 3, 4 lub 6 do ustawowych odsetek za opóźnienia w płatnościach, bez konieczności przypomnienia, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki: a) wierzyciel wypełnił swoje zobowiązania umowne i prawne; oraz b) wierzyciel nie otrzymał należności w odpowiednim czasie, chyba że dłużnik nie jest odpowiedzialny za opóźnienie.	T	Proj. art. 8 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art.8.1. W transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust.2 i 3.”;	
Art. 4 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby mająca zastosowanie stopa referencyjna odpowiadała: a) w pierwszym półroczu danego roku – stopie obowiązującej w dniu 1 stycznia tego roku; b) w drugim półroczu danego roku – stopie obowiązującej w dniu 1 lipca tego roku.	T	Proj. art. 8b ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 8b. 1.Stopa referencyjna Narodowego Banku Polskiego, stanowiąca podstawę naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, obowiązująca: 1) w dniu 1 stycznia danego roku, ma zastosowanie do dnia 30 czerwca tego roku; 2) w dniu 1 lipca danego roku, ma zastosowanie do dnia 31 grudnia tego roku.	

Art. 4 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach transakcji handlowych, w których dłużnikiem są organy publiczne:</p> <p>a) termin płatności nie przekraczał żadnego z następujących terminów:</p> <p>(i) 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania przez dłużnika faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty;</p> <p>(ii) w przypadku gdy data otrzymania faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty nie jest pewna, 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług;</p> <p>(iii) w przypadku gdy dłużnik otrzyma fakturę lub równoważne wezwanie do zapłaty przed otrzymaniem towarów lub usług, 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług;</p> <p>(iv) w przypadku gdy procedura przyjęcia lub weryfikacji, za pomocą której ma zostać potwierdzona zgodność towarów lub usług z umową, przewidziana jest w ustawie lub w umowie i jeśli dłużnik otrzyma fakturę lub równoważne wezwanie do zapłaty przed datą takiego przyjęcia lub weryfikacji lub w dniu ich dokonywania, 30 dni kalendarzowych od tej daty;</p> <p>b) data otrzymania faktury nie podlegała porozumieniu umownemu między dłużnikiem a wierzycielem.</p>	T	<p>Art. 8 ust. 2 i ust. 5 oraz Art. 9 ust. 2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p> <p>Proj. art. 8a ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 8. 2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 30 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest organ publiczny będący podmiotem leczniczym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2-4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej termin ten nie może przekraczać 60 dni.</p> <p>5. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie daty otrzymania faktury lub rachunku potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo gdy faktura lub rachunek zostały doręczone przed dostawą towaru lub wykonaniem usługi, termin zapłaty, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest liczony od dnia otrzymania przez dłużnika towaru lub usługi.</p> <p>Art. 9. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dłużnik otrzymał fakturę lub rachunek, potwierdzający dostawę towaru lub wykonanie usługi, przed dniem rozpoczęcia badania towaru lub usługi lub w trakcie tego badania, termin zapłaty jest liczony od dnia zakończenia badania towaru lub usługi.</p> <p>Art. 8a. Data otrzymania faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, nie podlega porozumieniu między dłużnikiem a wierzycielem.</p>	
Art. 4 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą wydłużyć termin, o którym mowa w ust. 3 lit. a), do	N		Przepis nieobowiązkowy, nie wymaga wdrożenia.	

lit. a)	maksymalnie 60 dni kalendarzowych w odniesieniu do: a) każdego organu publicznego prowadzącego działalność gospodarczą o charakterze przemysłowym lub handlowym, oferującego towary lub usługi na rynku i podlegającego jako przedsiębiorstwo publiczne wymogom przejrzystości określonym w dyrektywie Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw [17];				
Art. 4 ust. 4 lit. b)	b) jednostek publicznych udzielających świadczeń zdrowotnych, należycie uznanych do tych celów.	T	Art. 8 ust. 2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 8. 2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 30 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest organ publiczny będący podmiotem leczniczym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2-4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej termin ten nie może przekraczać 60 dni.	
Art. 4 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalny czas trwania procedury przyjęcia lub weryfikacji, o której mowa w ust. 3 lit. a) ppkt (iv), nie przekraczał 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług, chyba że w umowie wyraźnie ustalono inaczej i pod warunkiem że nie jest to rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela w rozumieniu art. 7.	T	Proj. art. 9 ust.1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 9. 1. Jeżeli strony transakcji handlowej przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową, ustalony w umowie termin tego badania nie może być rażąco nieuczciwy wobec wierzyciela i nie może przekraczać 30 dni, licząc od dnia otrzymania towaru lub usługi.	
Art. 4 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby termin płatności ustalony w umowie nie przekraczał terminów przewidzianych w	T	Art. 8 ust. 3 ustawy o terminach	Art. 8. 3. Strony transakcji handlowej mogą ustalić termin zapłaty dłuższy niż 30 dni pod warunkiem, że ustalenie to jest obiektywnie	

	ust. 3, chyba że w umowie wyraźnie ustalono inaczej i pod warunkiem że jest to obiektywnie uzasadnione szczególnym charakterem lub szczególnymi elementami umowy, oraz aby w żadnym przypadku nie przekraczał on 60 dni kalendarzowych.		zapłaty w transakcjach handlowych	uzasadnione właściwością lub szczególnymi elementami umowy, a termin ten nie przekracza 60 dni.	
Art. 5	Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa stron do uzgadniania harmonogramów płatności w ratach, z zastrzeżeniem stosownych przepisów mającego zastosowanie prawa krajowego. W takich przypadkach, gdy którakolwiek z rat nie zostanie zapłacona w uzgodnionym terminie, odsetki i rekompensata przewidziane w niniejszej dyrektywie naliczane są wyłącznie na podstawie zaległych kwot.	T	Proj. art. 11 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 11. 1. Strony transakcji handlowej mogą ustalić w umowie harmonogramu zapłaty świadczenia pieniężnego w częściach, pod warunkiem, że ustalenie takie nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. 2. Jeżeli strony transakcji handlowej zastrzegły w umowie, że świadczenie pieniężne będzie następować w częściach, uprawnienie do: 1) odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1; 2) kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz do zwrotu poniesionych kosztów odzyskiwania należności, o których mowa w art. 10 ust. 2 – przysługuje w stosunku do każdej niezapłaconej części.”	
Art. 6	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciel był uprawniony do uzyskania od dłużnika co najmniej stałej kwoty 40 EUR w przypadku gdy odsetki za opóźnienia w płatnościach stają się wymagalne w ramach transakcji handlowych zgodnie z art. 3 lub 4. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby stała kwota, o której mowa w ust. 1, była płacona bez konieczności przypomnienia jako rekompensata za koszty odzyskiwania należności poniesione przez wierzyciela. 3. Oprócz stałej kwoty, o której mowa w ust. 1, wierzyciel jest uprawniony do uzyskania od dłużnika rozsądnej	T	Proj. art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 10. 1. Wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącą rekompensatę za koszty odzyskiwania należności. 2. Oprócz kwoty, o której mowa w ust. 1, wierzycielowi przysługuje również zwrot, w uzasadnionej wysokości, poniesionych	

	rekompensaty za wszelkie koszty odzyskiwania należności przekraczające tę stałą kwotę, poniesione z powodu opóźnień w płatnościach dłużnika. Mogłoby to obejmować koszty poniesione między innymi w związku ze skorzystaniem z usług prawnika lub firmy windykacyjnej.			kosztów odzyskiwania należności przewyższających tę kwotę. 3. Kwota, o której mowa w ust. 1, przysługuje od transakcji handlowej, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 2 pkt 2.	
Art. 7 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby warunek umowy lub praktyka dotyczące daty lub terminu płatności, stopy procentowej odsetek za opóźnienia w płatnościach lub rekompensaty za koszty odzyskiwania należności uznawane były za niepodlegające wykonaniu albo stanowiły podstawę do roszczenia o odszkodowanie, jeśli są rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.</p> <p>Przy rozpoznaniu, czy warunek umowy lub praktyka są rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela w rozumieniu akapitu pierwszego, bierze się pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w tym również:</p> <p>a) wszelkie rażące odstępstwa od dobrej praktyki handlowej, naruszające zasadę działania w dobrej wierze i rzetelność;</p> <p>b) charakter towaru lub usługi; oraz</p> <p>c) czy dłużnik ma jakikolwiek obiektywny powód odstępstwa od ustawowych odsetek za opóźnienia w płatnościach, od terminów płatności, o których mowa w art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3 lit. a), art. 4 ust. 4 oraz art. 4 ust. 6, lub od stałej kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1.</p>	T	Proj. art. 7 ust. 2 i oraz art. 13 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	<p>Art. 7. 2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony w umowie wyraźnie ustalą inaczej i pod warunkiem że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.</p> <p>Art. 13. 1. Oceny, czy postanowienia umowne są rażąco nieuczciwe w rozumieniu niniejszej ustawy, dokonuje się, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności:</p> <p>1) rażące odstępstwa od dobrych praktyk handlowych, które naruszają zasadę działania w dobrej wierze i zasadę rzetelności;</p> <p>2) właściwość towaru lub usługi, które są przedmiotem transakcji handlowej.</p> <p>2. Postanowienia umowy wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1 i 4 i art.10-12, są nieważne, a zamiast nich stosuje się przepisy ustawy.”</p>	
Art. 7 ust. 2	2. Do celów ust. 1 warunek umowy lub praktykę, które wykluczają odsetki za opóźnienia w płatnościach, uznaje się za rażąco nieuczciwe.	T	Proj. art. 13 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach	Zob. art.13.	

			handlowych		
Art. 7 ust. 3	3. Do celów ust. 1 warunek umowy lub praktykę, które wykluczają rekompensatę za koszty odzyskiwania należności, o której mowa w art. 6, uznaje się za rażąco nieuczciwe.	T	Proj. art. 13 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Zob. art. 13.	
Art. 7 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają adekwatne i skuteczne środki w interesie wierzycieli i konkurentów, aby zapobiec dalszemu stosowaniu warunków umów i praktyk, które są rażąco nieuczciwe w rozumieniu ust. 1.	T	Proj. art. 13 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Zob. art. 13.	
Art. 7 ust. 5	5. Środki, o których mowa w ust. 4, obejmują również przepisy, zgodnie z którymi organizacje oficjalnie uznane za reprezentujące przedsiębiorstwa lub organizacje, które mają uzasadniony interes w reprezentowaniu przedsiębiorstw, mogą zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego wszczynać postępowania przed sądami lub przed właściwymi organami administracji w związku z tym, że warunki umów lub praktyki są rażąco nieuczciwe w rozumieniu ust. 1, tak aby mogły one zastosować odpowiednie i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie dalszemu ich stosowaniu.	T	Proj. art. 12 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 12. Krajowa lub regionalna organizacja, której celem statutowym jest ochrona interesów podmiotów, o których mowa w art. 2 może za zgodą takiego podmiotu wytoczyć na jego rzecz powództwo o zapłatę odsetek, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 8 ust. 1 i 4, a także o zapłatę kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1 i o zwrot poniesionych kosztów odzyskiwania należności, o których mowa w art. 10 ust. 2, lub przystąpić do toczącego się postępowania	
Art. 8 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają przejrzystość w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, w tym poprzez publiczne udostępnianie mającej zastosowanie stopy procentowej ustawowych odsetek za opóźnienia w płatnościach.	T	Proj. art. 8c ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 8c. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość stawki odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.	
Art. 8 ust. 2	2. Komisja publicznie udostępnia w Internecie informacje na temat aktualnych	N		Przepis nie wymaga wdrożenia – przepis skierowany do Komisji Europejskiej.	

	ustawowych stóp procentowych odsetek, które mają zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich w przypadku opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.				
Art. 8 ust. 3	3. W stosownych przypadkach państwa członkowskie wykorzystują profesjonalne publikacje, kampanie promocyjne lub wszelkie inne środki funkcjonalne w celu podnoszenia świadomości na temat środków zaradczych w przypadku opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 8 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą zachęcać do opracowywania kodeksów szybkich płatności, które przewidują jasno określone terminy płatności i właściwy sposób postępowania w przypadku jakichkolwiek spornych płatności lub wszelkie inne inicjatywy, które prowadzą do rozwiązania kluczowego problemu opóźnień w płatnościach i przyczyniają się do rozwoju kultury szybkich płatności, wspierającej cel niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 9	Zastrzeżenie własności 1. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego wskazanymi przez międzynarodowe prawo prywatne, aby sprzedawca mógł zastrzec własność towarów do czasu zapłaty ich ceny w całości, jeśli między kupującym a sprzedawcą przed dostawą towarów wyraźnie została uzgodniona klauzula zastrzeżenia własności. 2. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy dotyczące płatności już uiszczonych przez dłużnika.	T	Art. 589 KC	Art. 589. Jeżeli sprzedawca zastrzegł sobie własność sprzedanej rzeczy ruchomej aż do uiszczenia ceny, poczytuje się w razie wątpliwości, że przeniesienie własności rzeczy nastąpiło pod warunkiem zawieszającym.	
Art. 10	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby tytuł wykonawczy mógł być uzyskany, w	T	Art. 14 ustawy o	Art. 14. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego	

	<p>tym również za pomocą procedury przyspieszonej i niezależnie od kwoty długu, co do zasady w ciągu 90 dni kalendarzowych od wniesienia pozwu lub wniosku przez wierzyciela do sądu lub innego właściwego organu, pod warunkiem że spór nie dotyczy długu lub kwestii proceduralnych. Państwa członkowskie wykonują swój obowiązek zgodnie ze swoimi odpowiednimi krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi.</p> <p>2. Krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne muszą przewidywać stosowanie takich samych warunków w odniesieniu do wszystkich wierzycieli prowadzących działalność gospodarczą w Unii.</p> <p>3. Przy obliczaniu terminu, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) czasu na dostarczenie dokumentów; b) wszelkich opóźnień spowodowanych przez wierzyciela, takich jak czas niezbędny do poprawienia wniosków. <p>4. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów rozporządzenia (WE) nr 1896/2006.</p>		<p>terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p> <p>Art.485 §2a KPC</p> <p>Art.486 §2 KPC</p>	<p>(Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.¹⁾) w art. 485 § 2a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„§ 2a. Sąd wydaje nakaz zapłaty na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia, dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli powód dochodzi należności zapłaty świadczenia pieniężnego, odsetek w transakcjach handlowych lub kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia ...o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz....), oraz na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów odzyskiwania należności, jeżeli powód dochodzi również zwrotu kosztów, o których mowa w art. 10 ust. 2 tej ustawy.”.</p> <p>Art. 485 § 2a. Sąd wydaje nakaz zapłaty na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego oraz dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli powód dochodzi należności zapłaty świadczenia pieniężnego lub odsetek w transakcjach handlowych określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. Nr 139, poz. 1323).</p> <p>Art. 486 § 2. W sprawach, o których mowa w art. 485 § 2a, sąd wydaje nakaz zapłaty, a w razie braku podstaw do jego wydania przewodniczący wyznacza rozprawę albo posiedzenie niejawnie nie później niż przed upływem 2 miesięcy od dnia wniesienia pozwu albo od dnia uzupełnienia braków</p>	
--	---	--	---	--	--

				pozwu.	
Art. 11	Do dnia 16 marca 2016 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia niniejszej dyrektywy. Sprawozdaniu temu towarzyszą wszelkie stosowne wnioski.	N		Przepis nie wymaga wdrożenia – przepis skierowany do Komisji Europejskiej.	
Art. 12 ust. 1	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do spełnienia wymogów art. 1–8 i 10 do dnia 16 marca 2013 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że zawarte w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	T	Art. 51 projektowanej ustawy	Art. 51. Ustawa wchodzi w życie 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 22 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.	Projektowana ustawa jest nowelizacją ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Wprowadzane nią zmiany wynikają z potrzeby uwzględnienia uwag zgłoszonych przez KE w ramach EU-Pilot.
Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 12 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić w życie przepisy, które są korzystniejsze dla wierzyciela niż przepisy niezbędne do spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 12 ust. 4	4. Podczas transpozycji niniejszej dyrektywy państwa członkowskie mogą zdecydować, czy wykluczyć umowy zawarte przed dniem 16 marca 2013 r.	T	Art. 49 projektowanej ustawy o zmianie	Art. 49. 1. Do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy	Przepisy przejściowe dotyczą jedynie wprowadzanych w ustawie zmian.

			ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	dotychczasowe, z zastrzeżeniem art. 50. 2. W przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.), wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem art. 50. Art. 50. Do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	
Art. 13	Dyrektywa 2000/35/WE traci moc ze skutkiem od dnia 16 marca 2013 r. bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów jej transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia jej stosowania. Ma jednak nadal zastosowanie do umów zawartych przed tą datą, do których niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania zgodnie z art. 12 ust. 4. Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 14	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 15	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Nie wymaga wdrożenia	

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 2	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 359:</p> <p>a) § 2 i § 2¹ otrzymują brzmienie:</p> <p style="padding-left: 20px;">„§ 2. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i trzech punktów procentowych.</p> <p style="padding-left: 20px;">§ 2¹. Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne).”;</p> <p>b) uchyla się § 3,</p> <p>c) dodaje się § 4 w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 20px;">„§ 4. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, stawkę odsetek ustawowych.”;</p> <p>2) w art. 481:</p> <p>a) § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="padding-left: 20px;">„§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i pięciu punktów procentowych. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.”;</p> <p>b) po § 2 dodaje się § 2¹-2⁵ w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 20px;">„§ 2¹. Przepisu § 2 nie stosuje się w transakcjach handlowych w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 403 oraz z 2015 r. poz.).</p> <p style="padding-left: 20px;">§ 2². Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).</p> <p style="padding-left: 20px;">§ 2³. Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.</p> <p style="padding-left: 20px;">§ 2⁴. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w razie dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.</p> <p style="padding-left: 20px;">§ 2⁵. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, stawkę odsetek ustawowych za opóźnienie.”.</p>	<p>Biorąc pod uwagę konieczność dostosowania ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych do dyrektywy 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, w szczególności w zakresie wprowadzenia mechanizmu naliczania odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, w projekcie ustawy zaproponowano również wprowadzenie zmian w Kodeksie cywilnym, w odniesieniu do odsetek ustawowych. Celem takiego rozwiązania jest utrzymanie spójności systemowej w zakresie naliczania odsetek w całym obrocie cywilnoprawnym. Ten sam mechanizm naliczania odsetek – oparty na stopie referencyjnej – miałby zastosowanie zatem zarówno w przypadku odsetek w transakcjach z przedsiębiorcami (ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych), jak również tych z udziałem konsumentów (Kodeks cywilny). Biorąc pod uwagę, że odsetki ustawowe w KC mogą być odsetkami kapitałowymi lub odsetkami za opóźnienie, proponuje się wprowadzić zróżnicowanie w wysokości tych odsetek: odsetki za opóźnienie byłyby wyższe od odsetek kapitałowych. Konsekwencją ww. zmiany byłoby również odpowiednie dostosowanie mechanizmu ustalania wysokości odsetek maksymalnych (uwzględniając w nim stopę referencyjną zamiast – jak jest obecnie - lombardowej).</p>
art. 3- 51	Art. 3. W ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282, z	Zmiany zaproponowane w art. 3 – 48 wynikają z konieczności

<p>późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 48 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) odsetek od wysokości sześć od sta, a przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności;”;</p> <p>2) w art. 49 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) odsetek w wysokości sześć od sta, a przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od powyższej sumy, licząc od dnia wykupienia weksłu;”.</p> <p>Art. 4. W ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo czekowe (Dz. U. Nr 37, poz. 283, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 oraz z 2006 r. Nr 73, poz. 501) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 45 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) odsetek w wysokości sześć od sta, a przy czekach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia przedstawienia;”;</p> <p>2) w art. 46 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) odsetek w wysokości sześć od sta, a przy czekach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od powyższej sumy, licząc od dnia wykupienia czeku;”.</p> <p>Art. 5. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827) art. 128c otrzymuje brzmienie: „Art. 128c. Żołnierz, który podał nieprawdziwe dane w celu uzyskania nienależnego zasiłku lub uzyskania zasiłku w wyższej wysokości niż mu przysługuje albo nie zawiadomił o okolicznościach powodujących zmianę wysokości zasiłku lub wygaśnięcie decyzji o jego przyznaniu, jest obowiązany do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku lub jego części wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”.</p> <p>Art. 6. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1211 oraz z 2014 r. poz. 773) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 9 ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie.”;</p> <p>2) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W razie umorzenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego albo uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem dyscyplinarnym żołnierz otrzymuje zawieszoną część uposażenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie stało się wymagalne, choćby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po zwolnieniu żołnierza z czynnej służby wojskowej.”.</p> <p>Art. 7. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, 774 i 870) w art. 40d ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. W przypadku nieterminowego uiszczenia opłat, o których mowa w art. 40 ust. 3, opłat wynikających z umów zawieranych zgodnie z art. 22 ust. 2 i art. 39 ust. 7 oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12, pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie. 2. Opłaty, o których mowa w art. 40 ust. 3, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, opłaty, o których mowa w art. 13f ust. 1, oraz kary pieniężne, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie podlegają przymusowemu ściąganiu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o</p>	<p>dokonania w ustawach szczegółowych zmiany pojęcia „odsetki ustawowe” na „odsetki ustawowe za opóźnienie” w tych przepisach, które dotyczą opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Wynika to z propozycji zróżnicowania wysokości odsetek ustawowych kapitałowych (art. 359 Kodeksu cywilnego) i odsetek ustawowych za opóźnienie (art. 481 Kodeksu cywilnego) – art.2 projektu.</p> <p>Art. 49 i art. 50 są przepisami przejściowymi.</p> <p>Art. 51 określa termin wejścia w życie ustawy, zgodnie z tzw. zasadą „dwóch terminów”.</p>
--	---

postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”

Art. 8. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 529) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 111 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia, innych świadczeń oraz należności pieniężnych funkcjonariuszowi przysługują, na jego wniosek, odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie, inne świadczenie lub należność pieniężna stały się wymagalne.”;

2) w art. 128 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Należności pieniężne, o których mowa w ust. 3 i 4, wypłaca się wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres zawieszenia w czynnościach służbowych, na wniosek funkcjonariusza, w terminie miesiąca od dnia otrzymania przez właściwą jednostkę organizacyjną Straży Granicznej pisemnej informacji o prawomocnym zakończeniu postępowania dyscyplinarnego albo karnego, o czyn stanowiący podstawę zawieszenia w czynnościach służbowych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1187, z późn. zm.) w art. 30 ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Jeżeli nabywca nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków nie zapłacił w terminie, o którym mowa w ust. 4b, na rzecz Agencji, określonej w umowie kwoty, o którą została obniżona cena sprzedaży tej nieruchomości, Agencji przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie za okres liczony od pierwszego dnia po upływie terminu zapłaty do dnia zapłaty.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.) w art. 39b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku naruszenia przez nadawcę społecznego wymogów określonych w art. 4 pkt 10, organ koncesyjny wydaje decyzję o uchyleniu decyzji o uznaniu za nadawcę społecznego. Stwierdza w niej obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 330) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, która pobierała świadczenia pieniężne ustalone i wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub dokumentów albo w innych wypadkach świadomego wprowadzenia w błąd wojskowego organu emerytalnego, jest obowiązana do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 900) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, która pobierała świadczenia pieniężne ustalone i wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub dokumentów albo w innych wypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu emerytalnego, jest obowiązana do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych

Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 746) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19a ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Odsetek ustawowych za opóźnienie nie nalicza się, jeżeli ich wysokość nie przekracza trzykrotnej wartości opłaty pobieranej przez operatora świadczącego powszechnie usługi pocztowe za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej.”;

2) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty i opłaty pośrednie za używanie lokalu mieszkalnego zajmowanego przez żołnierza zawodowego, nieuiszczone w ustalonym terminie płatności, podlegają, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, przymusowemu ściągnięciu na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.)”;

3) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek żołnierza zawodowego, po uregulowaniu zaległości wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, dyrektor oddziału regionalnego może odstąpić od przekwaterowania tego żołnierza.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 763) w art. 3a:

1) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pisemnego zobowiązania do zwrócenia, za pośrednictwem banku, o którym mowa w art. 3 ust. 3, równowartości przekazanej premii gwarancyjnej w terminie 30 dni od dnia zbycia przez właściciela książeczki mieszkaniowej ekspektatywy odrębnej własności lokalu określonej w art. 19 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1222 oraz z 2015 r. poz. 211), zwanej dalej „ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych”, a po upływie tego terminu - wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie;”;

2) w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) złożenie przez właściciela książeczki mieszkaniowej pisemnego zobowiązania do zwrócenia, za pośrednictwem banku, o którym mowa w art. 3 ust. 3, równowartości przekazanej premii gwarancyjnej w terminie 30 dni od dnia rozwiązania umowy kredytu, a po upływie tego terminu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie - w przypadku rezygnacji właściciela książeczki mieszkaniowej z wykorzystania udzielonego kredytu i rozwiązania umowy kredytu po dokonaniu przez instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów wypłaty otrzymanej premii gwarancyjnej na zasadach określonych w pkt 1 lit. c.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1079 oraz z 2015 r. poz. 838) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli dochody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, pobrane na rzecz izby rolniczej nie zostaną przekazane izbie rolniczej w terminie, przysługują jej odsetki ustawowe za opóźnienie.

6. W przypadku nieprzekazania izbie rolniczej dochodów z tytułu odpisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje jej prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”;

2) w art. 35a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1 Krajowej Radzie Izb

Rolniczych przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”;

3) w art. 43 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli należności z tytułu składek na rzecz Krajowej Rady nie zostaną przekazane przez izbę w terminie, Krajowej Radzie przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie.

5. W przypadku niedotrzymania przez izbę terminu wpłaty należności z tytułu składek na rzecz Krajowej Rady, przysługuje jej prawo dochodzenia należnego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.) w art. 130a ust. 10j otrzymuje brzmienie:

„10j. Termin płatności należności ustalonych decyzją, o której mowa w ust. 10h, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Odsetki ustawowe za opóźnienie nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności. Należności te wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r. poz. 790) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Komornik ma obowiązek w terminie 4 dni przekazać uprawnionemu wyegzekwowane należności, a jeżeli dopuści do opóźnienia, jest obowiązany zapłacić uprawnionemu odsetki ustawowe za opóźnienie od kwot otrzymanych i nierozliczonych w terminie.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559 i 978) w art. 131a uchyla się ust. 4.

Art. 19. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, 689 i 978) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 84:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.”,

b) ust. 8c otrzymuje brzmienie:

„8c. Jeżeli dłużnik nie spłaci w terminie ustalonych przez Zakład rat, pozostała kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający te świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, kwoty nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych podlegają zwrotowi bez odsetek.”;

2) w art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego

świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.”

Art. 20. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 178 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli wspólnik nie uiszczył dopłaty w określonym terminie, obowiązany jest do zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie; spółka może również żądać naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki.”;

2) w art. 331 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli akcjonariusz w terminie miesiąca po upływie terminu płatności nie uiszczył zaległej wpłaty, odsetek ustawowych za opóźnienie, odszkodowania lub innych płatności przewidzianych przez statut, może być bez uprzedniego wezwania pozbawiony swoich praw udziałowych przez unieważnienie dokumentów akcji lub świadectw tymczasowych, o czym spółka powinna uprzedzić w ogłoszeniach o wpłatach lub w pismach wysłanych listami poleconymi.”

Art. 21. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. Nr 84, poz. 906, z 2010 r. Nr 149, poz. 996 oraz z 2014 r. poz. 768) w art. 13c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykonanie obowiązku wynikającego z roszczeń, o których mowa w ust. 2, powinno nastąpić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, chyba że strony postanowią inaczej. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania lub wykupie nieruchomości właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie. Spory w sprawach, o których mowa w ust. 2, rozstrzygają sądy powszechne.”

Art. 22. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 129ba otrzymuje brzmienie:

„Art. 129ba. 1. Kary pieniężne uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

2. Egzekucja kar pieniężnych wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Wpływy z kar pieniężnych wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.”;

2) w art. 129d ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

5. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

3) w art. 129e ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

5. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

4) w art. 132d ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 2, uiszczą się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja określona w ust. 3 stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

6. Egzekucja kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 5, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199, 443 i 774) w art. 37 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wykonanie obowiązku wynikającego z roszczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1-3, powinno nastąpić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, chyba że strony postanowią inaczej. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania lub w wykupie nieruchomości właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. z 2013 r. poz. 290 i 1717) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 uchyla się ust. 4;

2) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku niedotrzymania terminu uiszczania wpłat, ustalonego na podstawie ust. 3, pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.) w art. 23 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli posiadacz gruntów rolnych nie uiszcza opłaty, o której mowa w ust. 1, hodowca może żądać od niego zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie za każdy dzień zwłoki.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414 i 1822) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia i innych należności, o których mowa w art. 73, żołnierzowi zawodowemu przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie lub inna należność pieniężna stały się wymagalne. O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeka w decyzji administracyjnej organ właściwy w sprawie przyznania uposażenia lub innej należności.”;

2) w art. 92 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie umorzenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego albo uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem dyscyplinarnym żołnierz zawodowy otrzymuje zawieszoną część uposażenia oraz zawieszone należności pieniężne, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia, w którym uposażenie lub inna należność pieniężna stały się wymagalne, choćby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej.”;

3) art. 187 otrzymuje brzmienie:

<p>„Art. 187. W razie uchylenia prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, wymierzonej przed dniem 1 lipca 2004 r., ukaranemu żołnierzowi wypłaca się utraconą wskutek kary dyscyplinarnej część uposażenia należnego na wyższym stanowisku, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”</p> <p>Art. 27. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163 i 693) w art. 131 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„4. Od nieuiszczonych w terminie kar pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.</p> <p>5. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”</p> <p>Art. 28. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 i 357) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku wykorzystania pożyczki na cele inne niż określone w umowie, niepodjęcia lub nieukończenia szkolenia pożyczka podlega bezwłocznemu zwrotowi w całości, wraz z odsetkami ustawowymi. Od kwoty pożyczki niespłaconej w terminie nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.”;</p> <p>2) w art. 46:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszył inne warunki umowy o refundację.”</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Osoba, która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, jest obowiązana dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli prowadziła działalność gospodarczą lub była członkiem spółdzielni socjalnej przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszone zostały inne warunki umowy dotyczące przyznania tych środków.”;</p> <p>3) w art. 72 ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12. Uprawnionym do zasiłku, stypendium i innych świadczeń wypłacanych z Funduszu Pracy przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie, jeżeli powiatowy urząd pracy z przyczyn niezależnych od uprawnionych osób nie dokonał ich wypłaty w terminie.”;</p> <p>4) w art 76 ust. 9-9c otrzymują brzmienie:</p> <p>„9. Od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art, 46, oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7a, których termin płatności odroczone lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu</p>	
---	--

zapłaty określonego w decyzji.

9a. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminu płatności określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1.

9b. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art. 46, oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7a, nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminu płatności określonego w art. 46 ust. 2 i 3.

9c. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu refundacji uzyskanej w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od terminów płatności określonych w art. 51, art. 56 i art. 57.”;

5) w art. 107 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku nieprzekazania w terminach określonych w ust. 2 składek, pobranych odsetek oraz dodatkowych opłat, o których mowa w ust. 4, na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy należne są od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odsetki ustawowe za opóźnienie.”;

6) w art. 115 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie.

5. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.) w art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku nieterminowego uiszczenia kary pieniężnej nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42d ust. 22 otrzymuje brzmienie:

„22. Od kwoty, o której mowa w ust. 20, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie, poczynając od dnia, w którym upłynął termin płatności.”;

2) w art. 50 ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Od kwoty należności, o których mowa w ust. 18, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie, poczynając od dnia, w którym upłynął termin płatności tych należności.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73) w art. 17 uchyla się ust. 5.

Art. 32. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2014 r. poz. 272, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

<p>1) w art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku nieprzekazania składek na rachunek bankowy Funduszu w terminach, o których mowa w ust. 1, od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należne są odsetki ustawowe za opóźnienie.”;</p> <p>2) w art. 39d ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie. 4. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 3, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.</p> <p>Art. 33. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 859) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”;</p> <p>2) w art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dłużnik alimentacyjny jest zobowiązany do zwrotu organowi właściwemu wierzyciela należności w wysokości świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego osobie uprawnionej, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.”;</p> <p>3) w art. 29 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. W przypadku gdy osoba uprawniona otrzymała w okresie od dnia zmiany wysokości zasądzonych alimentów do dnia wpływu tytułu wykonawczego do komornika sądowego świadczenia z funduszu alimentacyjnego w wysokości wyższej niż zasądzone alimenty za ten okres, jest obowiązana do ich zwrotu bez odsetek ustawowych za opóźnienie. Przepisy art. 23 stosuje się odpowiednio. 3. W przypadku gdy sąd zwolnił osobę z obowiązku alimentacyjnego, a osoba uprawniona w okresie, o którym mowa w ust. 2, pobierała świadczenia z funduszu alimentacyjnego za ten okres, jest obowiązana do ich zwrotu bez odsetek ustawowych za opóźnienie. Przepisy art. 23 stosuje się odpowiednio.”.</p> <p>Art. 34. W ustawie z dnia 19 czerwca 2009 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę (Dz. U. Nr 115, poz. 964) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W zakresie nieuregulowanym ustawą do należności z tytułu zwrotów pomocy, o których mowa w art. 13, 14 i 16, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, 699 i 978), z tym że zamiast odsetek za zwłokę nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.”.</p> <p>Art. 35. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) w art. 62 ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Jednostka budżetowa, której zobowiązanie zostało potrącone z wierzytelności zobowiązanego, jest zobowiązana wpłacić równowartość wygasłego zobowiązania do właściwego organu w terminie 7 dni od dnia dokonania potrącenia. Od niewpłaconej w terminie równowartości wygasłego zobowiązania nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.”.</p> <p>Art. 36. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990) w art. 165 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku zwłoki w wypłacie uposażenia, innych świadczeń oraz należności</p>	
---	--

pieniężnych funkcjonariuszowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie, inne świadczenie lub należność pieniężna stały się wymagalne.”

Art. 37. W ustawie z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474 oraz z 2012 r. poz. 1529) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ukaranemu wypłaca się uposażenie utracone wskutek kary dyscyplinarnej, należne:

– żołnierzowi zawodowemu na zajmowanym stanowisku służbowym, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tego dnia do dnia wypłaty, nie później jednak niż do dnia zaistnienia podstawy zwolnienia z zawodowej służby wojskowej,

– kandydatowi na żołnierza zawodowego albo żołnierzowi pełniącemu służbę przygotowawczą albo okresową służbę wojskową, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tego dnia do dnia wypłaty;”

– w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wyrównuje się uposażenie w wysokości różnicy między uposażeniem, jakie przysługiwałoby na stanowisku służbowym zajmowanym przed odwołaniem, a uposażeniem przysługującym na stanowisku służbowym przed uchyleniem orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymierzeniu tej kary do dnia wypłaty wyrównania;”

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w art. 24 pkt 3 - ukaranemu wypłaca się kwotę odpowiadającą kwocie kary pieniężnej, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia, w którym dokonano potrącenia kwoty kary pieniężnej, do dnia wypłaty.”

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W razie braku możliwości ponownego powołania do służby kandydackiej albo do służby przygotowawczej, ukaranemu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje wypłata utraconej wskutek kary dyscyplinarnej części uposażenia, według stawek obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tego dnia do dnia wypłaty, nie dłużej jednak niż do dnia upływu programowego czasu odpowiednio studiów w uczelni wojskowej lub nauki w szkole podoficerskiej albo w centrum lub w ośrodku szkolenia.

6. Należności pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 5, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie wypłaca żołnierzowi organ finansowy odpowiednio jednostki wojskowej lub instytucji cywilnej, w której aktualnie pełni on służbę wojskową, a osobie zwolnionej z czynnej służby wojskowej - szef wojewódzkiego sztabu wojskowego właściwy terytorialnie dla organu, który orzekł o wzruszeniu prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.”

2) w art. 88 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W razie uchylenia lub zmiany prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego, ukaranemu przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego, które stosuje się odpowiednio, oraz zwrot potrąconej części uposażenia, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

liczonymi od dnia, w którym uposażenie było wymagalne, do dnia wypłaty.”

Art. 38. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450 oraz z 2015 r. poz. 978) w art. 61b uchyla się ust. 4.

Art. 39. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 612) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot zarządzający gry hazardowe nie ma obowiązku badania uprawnień okaziciela losu lub innego dowodu udziału w grze, może jednak wstrzymać wypłatę (wydanie) wygranej na okres nieprzekraczający 30 dni, jeżeli zachodzą wątpliwości co do uprawnień okaziciela do rozporządzania losem lub innym dowodem udziału w grze. W przypadku nieuzasadnionego wstrzymania wypłaty (wydania) wygranej podmiot zarządzający taką grą jest obowiązany zapłacić odsetki ustawowe za opóźnienie za okres wstrzymania wypłaty (wydania).”

Art. 40. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415, z późn. zm.) art. 227 otrzymuje brzmienie:

„Art. 227. W przypadku niewypłacenia uposażenia zasadniczego i dodatków do uposażenia o charakterze stałym w terminie, o którym mowa w art. 62 ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje prawo do otrzymania odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczanych za każdy dzień zwłoki.”

Art. 41. W ustawie z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r. (Dz. U. Nr 148, poz. 992) w art. 13 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli przez fundusz pożyczkowy, że pożyczka lub jej część została wykorzystana niezgodnie z celem określonym w art. 2 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany do spłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem kwoty pożyczki powiększonej o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

4. W przypadku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 3 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.”

Art 42. W ustawie z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. Nr 76, poz. 408) w art. 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odstępując od umowy, Centrum określa kwotę wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia przekazania środków, termin jej zwrotu oraz nazwę i numer konta, na które powinna być dokonana wpłata.”

Art. 43. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 345) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 46 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku przekroczenia przez Fundusz terminu, o którym mowa w ust. 3, aptece przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie.”;

2) w art. 53 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa Funduszu. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.

6. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 5, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”

Art. 44. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

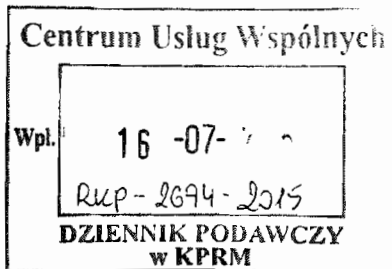
<p>(Dz. U. z 2015 r. poz. 332) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 92:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Nienależnie pobrane świadczenia pieniężne podlegają zwrotowi, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, przez osobę, która je pobrała.”,</p> <p>b) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Od kwot nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie.”,</p> <p>c) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwot nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, naliczane są od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych do dnia spłaty.”;</p> <p>2) w art. 193 ust. 7a otrzymuje brzmienie: „7a. Od opłaty, o której mowa w ust. 1, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym decyzja ustalająca opłatę stała się ostateczna.”;</p> <p>3) w art. 199 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Od nieuiszczonej w terminie kary pieniężnej pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie. 4. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 3, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.</p> <p>Art. 45. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. Nr 208, poz. 1240 oraz z 2015 r. poz. 779) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Termin płatności należności ustalonych decyzją, o której mowa w ust. 1, wynosi 30 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Odsetki ustawowe za opóźnienie nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności. Należności te wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.).”.</p> <p>Art. 46. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U z 2014 r. poz. 873 i 1916) w art. 55a ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W razie niedotrzymania terminu wykonania transakcji płatniczej, o którym mowa w art. 54 ust. 1, w zakresie należności, o których mowa w ust. 1, dostawca jest obowiązany do zapłacenia na rzecz świadczeniobiorcy odsetek ustawowych za opóźnienie.”.</p> <p>Art. 47. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1385, z późn. zm.) w art. 49 ust. 2-4 otrzymują brzmienie: „2. W przypadku odmowy umożliwienia funduszowi pożyczkowemu przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki. 3. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli przez fundusz pożyczkowy, że pożyczka lub jej część została wykorzystana niezgodnie z celem określonym w art. 41 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany do spłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem kwoty pożyczki powiększonej o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.</p>	
--	--

<p>4. W przypadku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.”</p> <p>Art. 48. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) w art. 88 ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Kwoty przysługujące z tytułu niezapłaconych odszkodowań oraz zwrotu opłaty za niewykonaną usługę pocztową, w tym powszechną, podlegają oprocentowaniu w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Odsetki przysługują od dnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w którym upłynął trzydziestodniowy termin wypłacenia odszkodowania liczony od dnia uznania reklamacji lub 2) od dnia doręczenia wezwania do zapłaty.” <p>Art. 49. 1. Do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem art. 50.</p> <p>2. W przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.), wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem art. 50.</p> <p>Art. 50. Do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>Art. 51. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 22 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.</p>	
--	--

Warszawa, 15 lipca 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

KPRM

DPUE.920.532.2015 / 10/dl

dot.: RM-10-75-15 z 08.07.2015 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

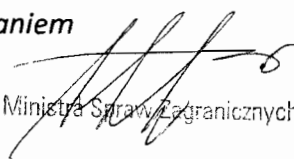
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Artur Nowak-Far

Do wiadomości:

Pan Janusz Piechociński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

